პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

№ 87 (20078) შაბათი, 13 თებერვალი, 1988 წელი. ◆ ფასი 3 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროში

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს 11 თებერვლის გამართულ სხდომაზე განხილულ კითხვებში და სოციალურ ინდივიდუალური სახლთა მშენებლობის განვითარების დაჩქარებასთან დაკავშირებული საკითხები. განხილულ დროს აღინიშნა, რომ ამ სახლობის მშენებლობას დიდი მნიშვნელობა აქვს სკკპ XXVII ყრილობის მიერ დასახული ამ ამოცანის შესრულებისათვის, რომ 2000 წლისათვის თითოეული სახლოთა ოჯახი უზრუნველყოფილ იყოს ცალკე ბინით ან ინდივიდუალური სახლით. ამავე დროს ბევრ მოკავშირე რესპუბლიკაში, მხარეს და ოლქში შეიქმნა უარადება ინდივიდუალური სახლების მშენებლობისადმი. ამ საქმეში შემოიღეს დაუსაბუთებელ შეზღუდვები და აკრძალვები, გავრცელებულია შცდარი, ზოგჯერ არაკეთილსინდისიერ დამოკიდებულება ინდივიდუალური გამშენებლობისადმი. ადგილობრივი ორგანოები ყოველთვის როდი უწყობენ ხელს მათ ნაკეთების გამოყოფას, სახლების მშენებლობის საკითხი გადაწყვეტილა.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს დადგენილებაში დასახულია ღონისძიებანი, რომლებიც თვალსაჩინენენენ საწარმოებისა და ადგილობრივი ორგანოების ეკონომიური დაინტერესების გაზრდას მშრომელთა ინდივიდუალური საცხოვრებელი სახლების მშენებლობათ, რეკონსტრუქციათა და შეკეთებით, განსაზღვრულია ინდივიდუალური მშენებლობის დაკრედიტების ახალი, უფრო შეღავათიანი პირობები, დასახულია ხაზენი მასალებისა და მოწყობილობის საბაზრო ფონდების მნიშვნელოვანი გაზრდა. გათვალისწინებულია შეიქმნას ინდივიდუალურ გამშენებლთა ამხანაგობები, სპეციალიზებული საპროექტო და საამშენებლო კოოპერატივები, გაიზარდოს სახლების მშენებლობა საიჯარო და სამეურნეო წესით.

პოლიტბიუროს მხარი დაუჭერა მთავრობის წინადადებებს საგარეო-ეკონომიური საქმიანობისათვის კადრების მომზადების, გადამზადებისა და კვალიფიკაციის ამაღლების უზრუნველყოფის შესახებ. საგარეო ბაზარზე საწარმოო გაერთიანებების, საწარმოებისა და ორგანიზაციების, სამინისტროებისა და უწყებების გასვლის პირობებში ამ კადრების კვალიფიკაციის ამაღლების პრობლემის გადაჭრას, რომლებიც საგარეო-ეკონომიურ საქმიანობას ეწევიან, დიდი მნიშვნელობა აქვს ამ სფეროში დასახული ამოცანების წარმატებული შესრულებისათვის. განზარულია საგარეო-ეკონომიური პროფილის სპეციალისტთა მომზადებისა და მათი კვალიფიკაციის ამაღლების ორგანიზაცია სსრ კავშირში საგარეო-ეკონომიური კავშირურთიერთობის მართვის ახალი მექანიზმის, მხოლოდ ეკონომიის თანამედროვე პირობების, ამ დარგში საწარვარგარეთის მოწინავე გამოცდილების გათვალისწინებით.

მოიხმინეს ა. ა. გრომეიოს ინფორმაცია 1987 წელს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს საქმიანობის შედეგებზე. როგორც პოლიტბიუროს აღნიშნა, ქვეყნის სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოს, მისი პრეზიდიუმის, პალატების უსდიდესი კომისიების მუშაობის ძირითადი შინაარსი იყო ის, რომ განეხორციელებინათ სოციალურ-ეკონომიური განვითარების გარდაქმნის და დაჩქარების, პარტიის სახელმწიფო და საზოგადოებრივი ცხოვრების ფართო დემოკრატიზაციის საჭიროების გაფართოებისათვის გამიზნული სტრატეგიული კურსი. თანამიმდევრულად მიმდინარეობდა კანონმდებლობის სრულყოფისათვის, კანონიერებისა და მართლწესრიგის განმტკიცებისათვის მუშაობა. მიზანდასახულად ხორციელდებოდა სსრ კავშირის უმაღლესი სახეობის საგარეო-პოლიტიკური საქმიანობა.

ბაზგასმით აღინიშნა, რომ საჭიროა კიდევ უფრო გაძლიერდეს ყველა საუბურის სახეობისადმი ხელმძღვანელობა, მოელი მათი მეცადინეობა მოახმარონ პარტიის XXVII ყრილობის, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მომდევნო პლენუმების მიერ დასახული ამოცანების პრაქტიკულ შესრულებას, თავიანთი ტერიტორიების კომპლექსური განვითარების უზრუნველყოფას, ძლიერი სოციალური პოლიტიკის განხორციელებას, ანგარიშვალდებულ ორგანოთა მუშაობისადმი კონტროლის გაძლიერებას.

განხილეს ინფორმაცია, თუ როგორ მიმდინარეობს მზადება კომპეურნეთა მეოთხე საკავშირო ყრილობისათვის, რომელიც 1988 წლის 23-25 მარტს გაიმართება. აღინიშნა, რომ ამ მუშაობას დაუდგა დამამთავრებელი სტადია. გაიმართა კოლმეურნეთა კრებები, კონფერენციები და ყრილობები, რომლებზეც არჩეულია 4,4 ათასი დელეგატი. ფართო დემოკრატიის პირობებში გრძელდება კოლმეურნეობის სანიმშო წესდების პროექტის დაინტერესებული განხილვა.

მხარი დაუჭირეს მთავრობის მიერ დასახულ პრაქტიკულ ღონისძიებებს 1989 წლის იანვარში მოსახლეობის საკავშირო აღწერისათვის მოსამზადებლად, რომელიც შესაძლებლობას მოგვცემს მივიღოთ ქვეყნის სოციალური და ეკონომიური განვითარებისათვის საჭირო სტატისტიკური მონაცემები.

პოლიტბიუროომ განიხილა და მოიწონა სკკპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული პარტიული კონტროლის კომიტეტის 1987 წლის მუშაობის შედეგები. სხდომაზე აღინიშნა, რომ განიზარდა პარტიული კონტროლის გაფლენა პარტიული და სახელმწიფო დისციპლინის განმტკიცებაზე, პარტორგანიზაციათა ცხოვრებასა და საქმიანობაში ურთიერთმომოთხოვნელობისა და მომკითხველობის ატმოსფეროს დამკვიდრებაზე. გაძლიერდა მოთხოვნა კომუნისტებისადმი ქცევის იდეურ-ზნეობრივი ნორმების დაცვისათვის.

გარდაქმნის ახალ ეტაპზე პარტიული კონტროლის ორგანოებმა კვლავაც უნდა სრულყონ თავიანთი მუშაობა პარტიის გადაწყვეტილებათა შესრულების შემოწმებისათვის, ხელი შეუწყონ დემოკრატიზაციისა და საჯაროობის პროცესის გაღრმავებას, მტკიცედ იბრძოლონ მბრძანებლურ-ადმინისტრაციული მეთოდების ამოძირკვისა და კადრების საქმიანობაში ხელმძღვანელობის ნამდვილად ლენინური პრინციპების დამკვიდრებისათვის.

მოიწონეს ინდონეზიის საგარეო საქმეთა მინისტრთან მ. კუსუმატმაჯასთან მ. ს. გორბაჩოვის შეხვედრისა და ე. ა. შევარდნაძის მოლაპარაკების შედეგები. აღინიშნა, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს საბჭოთა კავშირ-ინდონეზიის დიალოგის გაღრმავებას აზიაწყნარა ოკეანის რეგიონში მშვიდობის, და უშიშროების განმტკიცებისათვის, მსოფლიოს ამ ნაწილში პოლიტიკური კლიმატის ჯანსაღებისათვის. დადასტურდა, რომ საბჭოთა მხარე მზად არის ხელი შეუწყოს სსრ კავშირისა და ინდონეზიის ურთიერთობის შემდგომ განვითარებას ყველა დარგში, მათ შორის საქონელბრუნვის განვითარებასა და ურთიერთხელსაყრელ საფუძველზე ეკონომიური თანამშრომლობის მოგვარებას.

სხდომაზე განხილეს და მოიწონეს პოლონეთის გაერთიანებული მუშათა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრთან, პოლონეთის სახალხო რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრთან ვ. ოეიეროუსკისთან მ. ს. გორბაჩოვისა და ა. ა. გრომეიოს საუბრებისა და ე. ა. შევარდნაძის მოლაპარაკების შედეგები. ქმაყოფილებით აღინიშნა, რომ საბჭოთა კავშირ-პოლონეთის პოლიტიკური, ეკონომიური და იდეოლოგიური... თანამშრომლობა ვითარდება დინამიურად და განუხრელად, მდიდრდება ახალი შინაარსით, ,იხვეწება ფორმით, ხაზგასმით აღინიშნა, რომ საბჭოთა კავშირის კომუნისტურ პარტიასა და პოლონეთის გაერთიანებულ მუშათა პარტიას ერთნაირი შეხედულებანი აქვთ საერთაშორისო საკითხებში.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს მოიწონა ბადენ-ვიურტემბერგის მხარის პრემიერ-მინისტრთან, ქრისტიანულ-დემოკრატიული კავშირის პარტიის (გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა) თავმჯდომარის მოადგილესთან ლ. შპეტთან მ. ს. გორბაჩოვის შეხვედრის შედეგები. აღინიშნა, რომ სსრ კავშირისა და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ურთიერთობის გასვლა ახალ დონეზე უკვე დაიწყო. გრძელვადიანი ეკონომიური და კულტურული ურთიერთობის მყარი სტრუქტურის შექმნა ხელს შეუწყობს პოზიტიური პროცესების ზრდას საბჭოთა კავშირ-დასავლეთ გერმანიის ურთიერთობაში და ამით მთლიანად ევროპის საერთაშორისო-პოლიტიკური ატმოსფეროს გაუმჯობესებას.

ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს განიხილა აგრეთვე საშინაო და საგარეო პოლიტიკის დარგში პარტიის XXVII ყრილობის გადაწყვეტილებათა რეალიზაციის ზოგიერთი სხვა საკითხი.

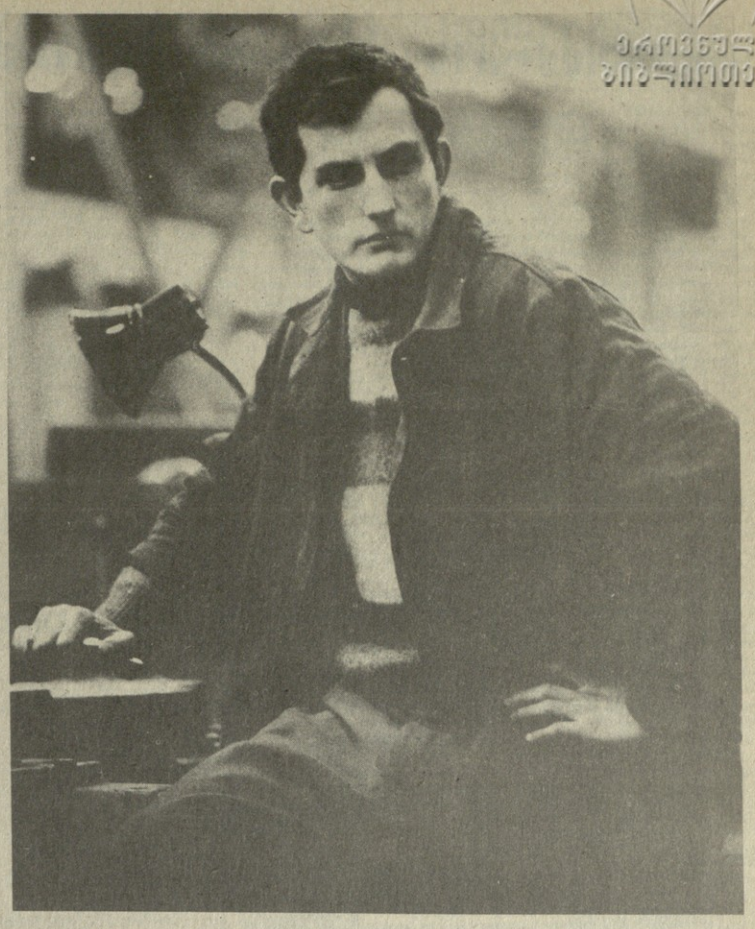

საამქროს უფროსი 24 წლისაა

ალდრე რომ ეთქვა ვინმეს, 24 წლის ბიჭი რესპუბლიკის ერთ-ერთი უდიდესი საწარმოს წამყვანი საამქროს უფროსად დანიშნეს, ხმამაღლა თუ არ ვიტყოდით, გულში მაინც გავიოცებდით, „კაცი“ ჰყოლია, „საქმე ჩაუწყვია“ და ამიტომ დანიშნესო.

ნოდარ ჩხოლარიასაც ჰყავდა კაცი, თანაც ერთი კი არა 179...

საწარმოო გაერთიანება „ჩარხმშენებლის“ მესამე საამქროში საამქრო ერთ-ერთი დიდი და რთული უბანია, სწორედ ამ საამქროს უფროსად აირჩიეს მუშებმა საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის კურსდამთავრებული ნოდარ ჩხოლარია. საამქროს 180 მუშიდან მხოლოდ ერთმა არ მისცა ხმა, ძალიან ახალგაზრდაა და ამოდენა საქმეს ვერ გაუძღვებაო.

საამქროს უფროსის არჩევნები 1987 წლის 15 ოქტომბერს მოეწყო, დღეს კი 1988 წლის 8 იანვარია. მე და ნოდარი საამქროს დასასვენებელ ოთახში ვსხედვართ და ვსაუბრობთ:

— ნოდარ, ალბათ მოელი ცხოვრება გეცხოვრებათ 15 ოქტომბერი,

— ვეუბნები საამქროს უფროსს.

— სულ სამი კანდიდატური იყო. ერთ-ერთი მე გახლდით... სამივე კანდიდატური მუშებმა დაასახელეს.

— შენი „მეტოქეები“ ასაკით უფროსები იყვნენ?

— ერთი ოცდაექვსისაა, მეორე — ოცდახუთისა.

— გამოდის, რომ ამ საამქროში ახალგაზრდებს ენდობიან.

— მარტო საამქროში კი არა, მთელ ქარხანაში.

— ისე ერთი კაცი ვინ იყო, თავი რომ შეიკავა?

— კაცი არა, ქალი იყო, საამქროს მემონტაჟე.

— შურისძიების გრძნობა არ გაგიჩნდა?

— მართალი იყო ის ქალი და რას ვეჩრჩილ... ძნელია 24 წლის ახალგაზრდა კაცისთვის ამოდენა საამქროს უფროსობა.

— მაშინაც ასე ფიქრობდი, როცა გირჩევდნენ?

— დიახ.

— მაშ, უარი რატომ არა თქვი?

— ცდუნება მეტად დიდი იყო, უარს ასეთ დროს ვერ იტყვი...

— რაკი ასე ერთხმად აგირჩია მთელმა საამქრომ, მაშასადამე, ხალხს ჰყავრებიხარ, როდის მოახწრეს შეკავრება?

— სამ წელიწადში. ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ აქ მოვედი განაწილებით... ჯერ ოსტატად ვმუშაობდი, მერე საამქროს უფროსის მოადგილედ, 1986 წლის თებერვლიდან გაერთიანების კომკავშირის კომიტეტის განთავისუფლებულ მდივნად ამირჩიეს, კომკავშირის რაიკომის ბიუროს წევრი ვიყავი, საკალაქო კომიტეტის წევრი, ყრილობის დელეგატი.

— როგორც საამქროს უფროსი, რას ანიჭებ უმთავრეს მნიშვნელობას?

— ხალხთან ურთიერთობას.

— მოწინავეებზე რა აზრისა ხარ?

— როგორ გავიგო?

— როგორ და, წარმოიდგინე კაცი, რომელიც თავის ცვლაში, დაგუშვამ 50 დეტალს ჩარხავდა, სხვები 30-30 დეტალს ჩარხავდნენ, ის კი ორმოცდაათს. ასე გრძელდებოდა თვიდან თვემდე. წლიდან წლამდე. იდგა კაცი თავდახრილი დაზგასთან და თავის საქმეს აკეთებდა. ამრულებდა გეგმებს. ყველა პატივს სცემდა „ერიც და ბერიც“, ერთ მშვენიერ დღესაც ეს გამრჯე კაცი „შეამჩნიეს“, ჯერ მოწინავეთა დაფაზე გაჩნდა მისი პორტრეტი, მერე გაზეთში, შემდეგ ტელევიზორშიც გამოიყვანეს, მერე ბიუროს წევრად აირჩიეს, მერე კიდევ რაღაციის წევრად აირჩიეს, კიდევ რაღაციის... მეგობრებს რომ არ ჩამორჩენოდა კაცი, ტყავიდან ძვრებოდა, საკუთარი თავისუფალი დროის ხარჯზე ცდილობდა გეგმის შესრულებას, მაგრამ 45 დეტალზე მეტს ვეღარ ჩარხავდა. მთელი დრო საზოგადოებრივ საქმიანობას მიაქონდა. კორესპონდენტები კი აკითხავდნენ და აკითხავდნენ... ძალიან ბრაზობდა კაცი, თავი დამანებეთ, ბევრ დროს მართმევო, დეტალებს ველარ ვჩარხავ და ჩემი მოწინავეობა მუშებს სიცილად არ ჰყოფნითო... ჯერ არაკი ათხოვა. რომ ველარიფერი გააწყო, ხელი ჩაიქნია. ცოტა მოსწონდა კიდევ პრეზიდიუმში ჯდომა, რაც დრო გადიოდა, პოპულარობა მეტ სიამოვნებას ანიჭებდა. ერთი სული ჰქონდა, როდის დაუძახებდნენ მორიგ ბიუროზე, შეხვედრაზე, ან დელეგაციაში ჩარი-

(დასასრული მე-2 გვ.).

მ. ს. გორბაჩოვმა მიიღო კრიშნა ჩანდრა პანტი

შეხვედრის დროს. საკდეს-საკინფორმის ფოტოკორონეა.

11 თებერვალს მ. ს. გორბაჩოვმა კრემლში მიიღო ინდოეთის თავდაცვის მინისტრი კ. ჩ. პანტი, რომელმაც მას გადასცა პრემიერ-მინისტრ რაჯივ განდის პირადი წერილი.

გაეცნო რა წერილს და მიესალმა სტუმარს, მ. ს. გორბაჩოვმა სთხოვა მას გადაეცა რ. განდისათვის, რომ საბჭოთა ხელმძღვანელობა განუხრელად ერთგულობს უმაღლესი დონის შეხვედრის დროს მიღწეულ მორიგებებს, დელის დეკლარაციის პრინციპებსა და სულისკვეთებას. საბჭოთა კავშირი დაინტერესებულია, რომ კვლავაც გაიზარდოს დამოუკიდებელი, პროგრესული, ,დინამიკურად ,განვითარებადი ინდოეთის საერთაშორისო როლი, რომელსაც შეუცველი წვლილი შეაქვს მსოფლიოს საქმეებში.

ინდოეთთან მეგობრობისა და პროორიენტაციული თანამშრომლობის სასარგებლოდ გაკეთებული არჩევანი აღრმავებს და ამდიდრებს ტრადიციას, რომელიც ათწლეულებს ითვლის, იგი იმით არის მტკიცე, რომ წედება ორივე ქვეყნის მილიონობით ადამიანის სულს და ემყარება ორივე მხარის არსებითს პოლიტიკურ ინტერესებს. მ. ს. გორბაჩოვმა ხთხოვა დიდად შეაფასა საბჭოთა კავშირ-ინდოეთის ფუტურავი, რომელმაც მეტად დააჩქარა ჩვენი ხალხები.

უაღრესად დიდი მნიშვნელობა აქვს, რომ სხვადასხვა სოციალური სისტემის ორი სახელმწიფო, რომლებსაც უდიდესი და თავისებური ისტორია აქვთ,

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოში

10 თებერვალს საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის ო. ე. ჩერქეზიას თავმჯდომარეობით გაიმართა რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს სხდომა. განიხილეს საქართველოს სსრ ეკონომიკური და სოციალური განვითარების 1987 წლის სახელმწიფო გეგმის შესრულების შედეგები და საქართველოს სსრ სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების წინასწარი შედეგები, 1988 წლის მათი წარმოებული რეალიზაციის უზრუნველყოფის ამოცანები. ამ საკითხებზე მოხსენებები გააკეთეს საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილემ — რესპუბლიკის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის თავმჯდომარემ ო. გ. ვარძელაშვილმა და საქართველოს სსრ ფინანსთა მინისტრმა ე. ნ. დვალიშვილმა.

გასული წლის მუშაობის შედეგები მოწმობს, რომ სტაქიურ უბედურებათა მძიმე შედეგებისა და ამ სიძნელეთა მიუხედავად, რომლებიც ეკონომიკის ცალკეული სფეროების საქმიანობაში წარმოიქმნა ყველი მიდგომებისა და სტერეოტიპების მტკიცე მსჯელეთის საკითხებსთან დაკავშირებით, რესპუბლიკაში მიღწეულია საზოგადოებრივი წარმოების გარკვეული ზრდა და ხალხის კეთილდღეობის გაუმჯობესება. ეროვნული შემოსავალი 1986 წელთან შედარებით გაიზარდა 2,5 პროცენტით, საშუალოდ ჩვენს კვეყანაში კი ეს მაჩვენებელი 2,3 პროცენტია.

განხორციელდა დიდი მოსამზადებელი მუშაობა სახელმწიფო საწარმოს (გაერთიანების) შესახებ სსრ კავშირის კანონის სამოქმედოდ შემოღებასთან და სამეურნეო ანგარიშისა და თვითდაფინანსების მასობრივად — 251 საწარმოში დანერგვასთან დაკავშირებით. ამის შედეგად გაძლიერდა შრომითი კოლექტივების ორიენტაცია საბოლოო, სახალხო-სამეურნეო შედეგებზე.

სამრეწველო პროდუქციის რეალიზაციის გეგმა მთლიანად საქართველოს ტერიტორიაზე მიწოდების ვალდებულებათა გათვალისწინებით 98,2 პროცენტით შესრულდა, რაც 0,2 პროცენტით მეტია 1986 წლის მიწოდებულ დონესთან შედარებით. შარშანდელთან შედარებით პროდუქციის უკმარმიწოდება შემცირდა რვა პროცენტია და მეტად, იმ საწარმოთა ხელოვნით წილი კი, რომლებმაც უზრუნველყვეს სახელშეკრულებო მიწოდების ვალდებულებათა შესრულება, გაიზარდა 2 პროცენტით. სახალხო მოხმარების საქონლის წარმოების დაკავება 1,9 პროცენტის დაფარვა შესრულდა. გეგმის გადამეტებით გამოშვებულია 110 მილიონი მანეთის სასაქონლო პროდუქცია, ვალდებულება კი 50 მილიონი მანეთის პროდუქციის ითვალისწინებდა.

სოფლის მეურნეობის მუშაკებმა შესასრულეს მარცვლეულის, ჩაის, ბოსტნეულის, ბოჭოვულის, ხორცის, რძის, კვერცხისა და მატყლის დამზადების გეგმები.

საგეგმო ტვირთზიდვასა და მგზავრთა გადაყვანას თავი გაართვა ყველა სახეობის ტრანსპორტმა, რკინიგზის ტრანსპორტის ჩათვლით.

1987 წელს რესპუბლიკაში ფართოდ ხორცეულლებზოდა კაპიტალური მშენებლობა. 13 პროცენტით გაიზარდა მოქმედი საწარმოების რეკონსტრუქციისა და ტექნიკური განახლებისათვის გამოყოფილი სახსრები. სახელმწიფო კაპიტალური დაბანდების, საბინაო კოოპერატივთა და საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა სახსრების ხარჯზე საექსპლოატაციოდ გადაეცა 1 255,2 ათასი კვადრატული მეტრი საცხოვრებელი სახლები, ანუ 11,4 პროცენტით მეტი, ვიდრე 1986 წელს. გადაპარებით შესრულდა ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლების, კლუბებისა და კულტურის სახლების ჩაბარების დავალებანი.

ბიუჯეტის დამატებითი შემოსავლის გამოვლენისათვის მიზანდასახული მუშაობის მეოხებით დაძლეულია ზოგიერთი ობიექტური მიზეზით გამოწვეული ჩამორჩენა საქართველოს სსრ სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულებაში.

წინასწარი მონაცემებით, საქართველოს სსრ სახელმწიფო ბიუჯეტი შესრულდა შემოსავლის ნაწილში 101,2 პროცენტით, გასავლის ნაწილში — 98 პროცენტით.

ამავე დროს ეკონომიკაში მიღწეული შედეგების ანალიზი მოწმობს, რომ რესპუბლიკის სახალხო მეურნეობის ცალკეულ დარგებში, ქალაქებსა და რაიონებში გარდაქმნა ჯერ კიდევ ნელა მიმდინარეობს და ყველა კოლექტივის საქმიანობას ვერ მოიცავს, განხორციელებული ღონისძიებანი კი ხშირად ვერ უზრუნველყოფენ არსებულ ნაკლოვანებათა სრულ აღმოფხვრას.

ამას მოწმობს ის ფაქტი, რომ 803 სამრეწველო საწარმოდან და გაერთიანებიდან, სადაც მხედველობაში მიიღება პროდუქციის რეალიზაციის მაჩვენებელი მიწოდების ვალდებულებათა გათვალისწინებით, 134 საწარმო-გაერთიანებამ ვერ გაართვა თავი გეგმას და მომხარებელს დააკლო 179 მილიონი მანეთის პროდუქცია.

ჩაიშალა კარტოფილის, ბოსტნეულის, ხორცის, რძის, კვერცხის წარმოების საგეგმო დავალებათა შესრულება. ყურძნის დამზადების დავალება მხოლოდ 78,1 პროცენტით შესრულდა, ხილისა — 90,8 პროცენტით, ციტრუსებისა — 55,7 პროცენტით. რესპუბლიკის 26 რაიონში შარშანდელ დონესთან შედარებით შემცირდა ხორცის დამზადება, 15 რაიონში — რძისა, 9 რაიონში — კარტოფილისა, 19 რაიონში — ბოსტნეულისა.

ბევრი გადასაწყვეტი პრობლემა და ნაკლოვანებანი ყალიბდებოდა ნაკლოვანებანი. არ შესრულებულა საეკონომიკაციო საცხოვრებელი სახლების, სკოლამდელი დაწესებულებების, პროფესიონალ-ტექნიკური სასწავლებლების, საავადმყოფოებისა და პოლიკლინიკების ჩაბარების წლიური გეგმები.

შარშან საგეგმო განაგრძობებთან შედარებით დაგვაკლდა ეროვნული შემოსავლის 255 მილიონი მანეთი, ანუ 2,6 პროცენტი. ამ თანხის უდიდესი ნაწილი დაგვაკლეს სოფლის მეურნეობამ და სამშენებლო კომპლექსმა.

ბევრმა სამინისტრომ და უწყებამ, საწარმომ და საბუთრნეო ორგანიზაციამ გაუარესა საფინანსო საქმიანობის შედეგები, დაუშვა დიდი არამწარმოებლური ხარჯები, ოლიგარქიული გარეშე დაუგგმავი ზარალი. ყოველმა მეექვსე საწარმომ შარშან დაარღვია თავისი სახელშეკრულებო ვალდებულებანი.

განსაკუთრებით არადამაკმაყოფილებლად შესარულეს 1987 წლის ბიუჯეტის წინაშე თავიანთი ვალდებულებანი რესპუბლიკის მსუბუქი მრეწველობის სამინისტრომ, სახაგრომრეწვმა, საშენ მასალათა მრეწველობის სამინისტრომ, ხე-ტყისა და ხის დამუშავებელი მრეწველობის სამინისტრომ და მოსახლეობის საყოფაცხოვრებო მომსახურების სამინისტრომ.

კვლავ დაძაბული სიტუაციაა ვაჭრობაში. საკალო საქონლებრუნვის წლიური დავალება ვაჭრობის სამინისტრომ 91,8 პროცენტით შეასრულა, სამომხმარებლო კოოპერაციამ კი 89,3 პროცენტით. რესპუბლიკის მოსახლეობას დააკლდა 511,5 მილიონი მანეთის საქონელი. შექმნილი ვითარების ძირითადი მიზეზებია სავაჭრო ორგანიზაციების კომერციული მუშაობის დაბალი დონე, რესპუბლიკის მთელი რიგი საწარმოებისა და გაერთიანებების მიერ სახალხო მოხმარების საქონლის უკმარმიწოდება, არადამაკმაყოფილებელი სახელშეკრულებო დისციპლინა. ჩაიფუშა აგრეთვე მოსახლეობისათვის ფასიანი მომსახურების გაწევის საგეგმო დავალების შესრულება, რამაც საკალო საქონლებრუნვის გეგმის მნიშვნელოვან შეუსრულებლობასთან ერთად განსაზღვრა 408 მილიონი მანეთის ოდენობით ფულის ზეგეგმითი ემისიის საჭიროება.

შექმნილი ვითარების გათვალისწინებით 1988 წლის დამდეგიდან ერთ უნდა გამლილიყო მიზანმიმართული ინიციატივებით მუშაობა დამუშავებული ჩამორჩენის დაძლეისათვის, მაგრამ ჯერჯერობით ასეთი აქტიურობა არ ეგრძნობა. პირიქით, ზოგიერთი საბუთრნეო ორგანო ცდილობს შეამეოროს მათთვის დადგენილი წარმოების პროგრამა. კვლავ დაძაბულია რესპუბლიკის ფინანსური მდგომარეობა.

ეს, უდავოა, უარყოფით გავლენას მოახდენს საბუთრნეო მეკანიზმის ეფექტიანობაზე, შეასუსტებს მის ზეგავლენას საწარმოო და სოციალური ამოცანების გადაწყვეტაზე.

საკითხის განხილვაში მონაწილეობენ საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე. ზ. ა. ჩხეიძე, საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეები ვ. ი. ვადაჭკორია და ო. ვ. მელქაძე, საქართველოს სსრ სახელმწიფო ბიუჯეტის ბანკის ხელმძღვანელი ო. ვ. ქვილითაია, აფხაზეთის სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ო. გ. ზუხბაია, საქართველოს სსრ ადგილობრივი მრეწველობის მინისტრი ი. ნ. სულაძე, საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის მინისტრი ბ. ზ. მაყაშვილი, თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ი. ო. ანდრიაძე, საქართველოს სსრ სახალხო კონტროლის კომიტეტის თავმჯდომარე ნ. რ. საჯაია, საქართველოს სსრ შენებლობის მინისტრი ი. ვ. მანჯგალაძე, საქართველოს სსრ ვაჭრობის მინისტრი ა. ო. მოესესიანი.

სხდომაზე გამოვიდა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი ჯ. ი. ბატიაშვილი.

რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს შესაბამის სამინისტროებს, უწყებებს და სამეურნეო ორგანოებს მოსთხოვა განახორციელონ გადაუდებელი ღონისძიებანი სახალხო მეურნეობის დარგებში ჩამორჩენის ლიკვიდაციისათვის, უზრუნველყონ მათი შეთანხმებული და წარმატებული შუშაობა მთელი წლის განმავლობაში.

(საქინფორმი).

(დასასრული)

ცხავდნენ უცხოელთი სამოგზაურო... მანერებიც ინტელიგენტურად დაეხვეშა, ფოტო და ტელეკამერასთან სახალხო არტისტიკითი თავდაჯერებულად ეჭირა თავი, ხმაც დაიყივნა, მის მიერ შემოთაგაზებულ ტექსტებს ჩასწორებაც კი აღარ სჭირდებოდა. სამაგიეროდ, 15 დეტალს ძლიესდა ჩარხავდა. მერე ამასაც დაანება თავი. საწარმოში იმეიათად თუ შეიელდა, ისიც მხოლოდ იმისათვის, რომ ეურნალისტებისათვის ინტერვიუ მიეცა, ან ახალი საზოგადოებრივი დავალებები მიეღო... ასე გახდა გამრჯე მუშაკები თეთრსელება „საზოგადო მოღვაწე". ნამდვილი მუშები კი, რომლებიც გეგმას ასრულებდნენ და აჭარბებდნენ კიდეც, ხმამაღლა თუ არა, ჩუმ-ჩუმად ბრაზობდნენ, ყველაზე ცოტას მუშაობს და ყველაზე მეტი დაფასებაა მაგას აქვსო, მოწონავენ კი ვეღარაფერს უბედავდნენ, რადგან ისეთი მაღალი მწვერვალებისათვის მიეღწია, სადაც ჩვეულებრივი მოკვდავი ფეხის დადგმას ვეღარ მოახერხებდა. ქარხანას ნამდვილი მოწონავე სჭირდება და არა ლეგენდა მოწონავენაზე, ხშირად უსაყვედურიათ მუშებს.

— ადრე ასე ხდებოდა. არჩევნების წინ დაკვირეკავდნენ ან გვეტყოდნენ, მოგვეგზავნ დეპუტატების კანდიდატურები, ოღონდ ოთხი „ეს" იყოს, ოთხი „ეს" და ათი კი „ის". აქედან სამი აუცილებლად ქალი უნდა იყოს, „ლაპარაკი" შეეძლოთ და სასურველია ფოტოგენიური სახეებიც ჰქონდეთ. ასეთი „არჩევნების" დროს უფროსების პირადი სიმპათიები გარკვეულ როლს ასრულებდა. ესე იგი, ისის თქმა მინდა, რომ მუშათა კლასს თითქმის არაფერს კეთხეობდნენ, თუ ეკითხებოდნენ, ისიც ფორმალურად, და მუშათა კლასიც მორწილად თავს უქნევდა. წლების მანძილზე ხალხი მიეჩვია ფოლოს და მორწილებას. ჩვენს საამქროში არის მოწონავე, კარგი ბიჭი, პირადად მის მიმართ არავითარი პრეტენზია არა მაქვს. ხალხიც პატივს სცემს, რადგან ნაღები კაცია, ვფიქრობ, ასეთი უნდა იყო ნამდვილი მოწონავე. ალბათ, შეხვდებით და დანარჩენს ის უკეთ გეტყვით.

— იმ დანარჩენ კანდიდატებს, რომლებიც შენთან ერთად დაასახელეს, არა შურთ შენი? — შევეკითხეთ საუბრის თემა.

— არა მაგრამ ბევრს გაუკვირდა ამოდენა გაერთიანების კომკავშირის კომიტეტის მდივანი საამქროს უფროსობაზე როგორ დათანხმდიო.

— ერიჰეა, გამოდის, რომ დაუქვეითებისართ.

— კარიერისტებისთვის დაქვეითებას ნიშნავს.

— მაშ არა ხარ კარიერისტი?

— არა! — მოკლედ მიპასუხა და ფერმკრთალ სახეზე სიწითლემ გადაურბინა.

— კომკავშირის ცენტრალური კომიტეტის მდივნობაზე არ გიფიქრია?

— ჰმ, — გაეცინა — რაიკომის მდივნობაზე მიფიქრია.

— როგორ ფიქრობ, კომკავშირში კიდევ არიან კარიერისტები?

— კომკავშირში ძალიან კარგი ბიჭები არიან, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ გამოიერევიან ხოლმე კარიერისტები.

— რა ეშველებთ, მერე?

— მართალი გითხრათ, მეც ოდაბა ეგ ხალხი. დაჩაგრულთა კატეგორიაა.

— რატომ?

— წარმოიდგინეთ, რამდენი დამცირება უნდა აიტანონ ვიდრე კარიერის სასურველ საფეხურს მიაღწევენ. კარიერისტი ბუნებით მლიქვნელია, თავისი მიზნის მისაღწევად ნებისმიერ დამცირებას აიტანს. აი, ასეა მაგალი საქმე. საცოდავი ხალხია, მაშ, რა არის.

— ახლა ისეა არაკარიერისტ მუშაკებს დაფუძრუნდეთ. მე ასე მესახება ქარხნის კომკავშირის კომიტეტის მდივანნი: უწინარესად ქარხნის ინტერესებს დამცველ უნდა იყოს. უჭირს ქარხანას? გეგმას ვერ ასრულებს? არავითარი სხვა საქმე. არ უნდა არსებობდეს მისთვის, თავის კომკავშირელებიანად საწარმოსთვის, ამ უმნიშვნელოვანესი საქმისათვის უნდა დაირაზმოს.

— ჰა, ჰა! — გაეცინა ნოდარს. — ჩემს სატკივარს შეეხეთ. რიგი რაიკომის დავალებებს არ ვასრულებდი და გაერთიანებისათვის ყველაზე კრატიკულ ჟამს ჩემი კომკავშირელებიანად დღეში 10-12 საათი საამქროდან არ გამოვიდიდი, რაიკომში ცუდი კაცის სახელი დამივარდა, სულ არ გვეკარება, ჩვენს დავალებებს არ ასრულებსო.

— მაინც, რა დავალებები იყო ამისთანა?

— არ ღირს ამაზე ლაპარაკი. ყველაფერი წარსულს ჩაბარდა.

— მაინც, რა დავალება იყო ამისთანა? აღარ მოვეშვი ნოდარს.

— სხვადასხვა. წარმოიდგინეთ ასეთი რამ, გაერთიანება ჩამორჩენილია, გეგმებს ვერ ასრულებს, ყოველი კვალიფიციური მუშა ოქრად ფასობს, ამ დროს გირეკავენ და გეუბნებიან: ორმოცი კაცი უნდა გამოიყვანო ღონისძიების შესასვლაბად.

— ეგ რას ნიშნავს?

— რას ნიშნავს და, მოაწყობენ უღიმღამო ღონისძიებებს, ისე, მოვალეობის მოსახდელად. ასეთი ღონისძიებები არავის აინტერესებდა და ჩვენც იძულებითი წესით მიგვყავდა ქარხნიდან მუშები, პარტრეტ შესავსებად, სპორტის სასხლემი, ფილარმონიაში...

— მერე ვის აყრიდით თვალში ნაცარს?

ნოდარმა მხრები აიჩეჩა და ხანმოკლე დუმილის შემდეგ დაუმატა: — ეგ არ ვიცი, მაგრამ ვისაც რეგულარულად გამოჰყავდა ხალხი, ვინც ყველასაგან დროულად მოულოდნელ, ფანტრებსაგან, რეკულებისგან და ასე შემდეგ, ის აქტიურ მუშაკად ითვლებოდა და კარიერის საფეხურებზეც საკმაოდ სწრაფად მიაბიჯებდა...

. სიჩუმე ჩამოვარდა.

— ახლა ასე აღარ იქნება... ყოველ შემთხვევაში აღარ უნდა იყოს... — ნოდარმა მშვიდად მიმიმხედა.

— საამქროში უბინაო ბევრია?

— ეკვე მერამდენედ შევიცვალე საუბრის თემა.

— ზოგი ოც წელზე მეტია ბინის რიგში დგას.

— რას უპირებ იმ ხალხს?

— არ ვიცი, არ ვიცი...

— პირადად შენ თუ გაქვს ბინა?

— მე მშობლებთან ვცხოვრობ... უბინაობას არ ვუჩივი.

— ალბათ უფროო ხართ?

— მე და მეუღლე ბავშვს ველოდებით.

— მაშ, ყველაფრით კმაყოფილი ხარ?

— ბევრი რამ მაკლია, მაგრამ თავს იმით ვინუგეშებ, რომ ჯერ ოცდაოთხი წლისა ვარ.

— როგორ გესახება გარდაქმნა?

— ყველამ თავისი საქმე უნდა აკეთოს.

— ადრე არ აკეთებდნენ?

— ეს ქარხანა 50 წელია არსებობს, მაშ, როგორღა უნდებდა ჩარხებს? მე მხოლოდ ქარხანას არ ვგულისხმობ, პარტიას ვგულისხმობ, კომკავშირს...

— რაც შეეხება ჩარხების გამოშვებას, ვაი, ის გამოშვებას, ხშირად მესმე საამქროს ოსტატები სხვა საამქროებში მიგიღიდით, იქ მუშები აკლდათ და ჩვენი ხელით ეჩარხავდით დეტალებს. ამ დროს ჩვენი მუშები უმეთვალყურეოდ რჩებოდნენ...

— როგორ გესმის გარდაქმნა? ოღონდ, გულახდილად.

— მე ჩემი თავის გარდაქმნის რწმენა მაქვს, უფრო სწორედ, ფიქრობ, რა გვარად მჭირდება. მაინც მგონია, რომ ყველამ თავის გულში უნდა ჩაიხედოს, ყველამ... „გარდაქმნის" ცნება მოსაბეზრებელ ლოზუნგად არ უნდა გავიხადოთ.

— იგრძნო საამქრომ ახალი უფროსის ხელი? დადებითი ძვრები თუ შეიმჩნევა ამ ორი თვის მანძილზე?

— ხალხს კითხეთ, თუნდაც იმ მემონტაჟეს, არჩევნების დროს ჩემს კანდიდატურაზე თავი რომ შეიკავა... ნებისმიერ მუშას კითხეთ.

ნოდარმა საათს დახედა — დირექტორის მოადგილესთან თათბირი უნდა ჩატარდეს - ინვენტარიზაციის შედეგებზე, მეჩქარებაო, — დამეშვიდობა და გასასვლელისკენ გაიქცა.

მოვიბენე ის ქალი არჩევნების დროს თავი რომ შეიკავა. მემონტაჟე ვალენტინა ძაგოევამ თავისი სათქმელი მოკლედ მითხრა.

— ნოდარი კარგი ოსტატი იყო, იცოდა თავისი საქმე, მაგრამ ამჟელი საამქროს ფუნოსობას თუ შემლებდა ეგვი მეპარებოდა და იმიტომ შევიკავე თავი.

— ახლა რას ფიქრობთ!

— მართალია ჯერ მხოლოდ ორი ამქროში ერთი მოწონავე გვყავს და იმის მიმართ არაფერი მაქვს საპრეტენზიოო. ამ საამქროში ახლა მოწონავე ბევრია, მაგრამ, ორაგველიძე რომ ყველაზე ცნობილი მოწონავეა; ამაზე მეორე აზრი არ არსებობს.

— მურმან, რამდენი წელია რაც ამ გაერთიანებაში მუშაობთ?

— 1967 წლიდან.

— გული არ გწყდებათ 24 წლის ბიჭი უფროსად რომ დაგინიშნეს?

— არავის დაუნიშნავს, თვითონ ავირჩიეთ.

— ნოდარი ჩემი უბნის ოსტატი იყო. ამ სამიოდე წლის წინათ მასთან ერთად გაერთიანებაში კიდევ ექვსი უმაღლესსდამთავრებული მოვიდა, საწარმოს კი მხოლოდ ნოდარი შემორჩა. ფიზიკურად დეგენერის არ ჩამიპვავს, მაგრამ ძლიერი ბინსყოფის პატრონია და, რაც მთავარია, უყვარს მუშთა კოლექტივი. საქმე იცის, დიდ-პატარას ცნობს, ამის გამო მუშებსაც შეუყვარდათ. როცა პარტიაში ვღებულობდით, მისი ერთ-ერთი რეკომენდაციორი მე ვიყავი. სხვათა შორის, ნოდარი რომ საამქროს უფროსი გახდა, ვიიღეთ ზემდგომ ორგანოებში საჩივარი გაგზავნეს, თანაც ამ საჩივარის ჩემი გვარი და სახელი მოაწერა.

— რას ჩიოდნენ?

— ნოდარი პროტექციით დაიწინაურეს, ზუერი აქვს და იმიტომთ! ნოდარი არ არის მაგის კაცი. პირადად ჩემთვის რომ შემოეთავაზებინათ უფროსობა, თავს შევიკავებდი.

— რატომ?

— ჩამორჩენილი საამქროს უფროსობას ეხუმრები? ნოდარმა კი გაერთიანების კომკავშირის კომიტეტის მდივნობა დათმო და დაქვეითებას დათანხმდა, თანაც — საკუთარი სურვილით. მე თუ მკითხავ, ეი, ამას ჰქვია გარდაქმნა, კაცმა თავისი ადგილი მოძებნა! შედარებით ძნელი და რანგიოდაც ცოტა დაბალი, მაგრამ ხომ მოძებნა. ამას ვაკეკცობა უნდა. ბევრ პატრიოტულ და კომკავშირულ მუშას აკლია ასეთი ვაკეკცობა. კარიერიზმი და ვაკეკცობა ერთმანეთს ერევა ბევრს.

— ერთხელ ტელევიზიაში ბევრიელ ქარხანაში ტელეგადაცემას რომ ვამზადებდი, საკმაოდ ტიტულოვანი მუშის ინტერვიუ ავიღე. როცა დავამთავრე, ყური მოვკიდე, მუშები ლაპარაკობდნენ: რა ბადდა, ბოლოს და ბოლოს, თითქოს მხოლოდ ეს კაცი ადნობდეს ამდენ ლითონს, ჩვენ კი არაფერს ვაკეთებთ... „ტელევარსკვლავად" აქციეს ეურნალისტებმაო!

— მიეიხვდით, რისი თქმაც გინდათ.

— სხვათა შორის, ნოდარს მოეარიდა ამ კითხვაზე ბოლოდგე პასუხის გაცემა.

— გასაგებიც არის, რატომ მოერიდა... მეც ვიყავი უმაღლესი სასბჭოს დეპუტატი, და რომ არ ყოფილიყო ლაპარაკი, ორაგველიძე უმაღლესი სასბჭოს დეპუტატია, ორაგველიძე პოლიტეკნიკურ ინსტიტუტს ამთავრებსო, ავდექი და სწავლას თავი დავანებე... კიდევ რისი თქმა მინდა, იცი, სანამ მუშაზე რაიმეს დწერას, ან სურათის გადაღებას დაიპარებდეთ, ჯერ კოლექტივს ჰკითხეთ, თუ იმსახურებს ამას ის კაცი. რაკი უმაღლესი სასბჭოს დეპუტატია, ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ყველაზე უკეთესია. არ არის აგრე. ადამიანი მთელი დღე პიჯაკში გამოწყობილი მიმოდის ქალთა პერანგით, თავს იწონებს, ჩვენ კი მას ვაღმერთებთ. მის გვერდზე მდგომი არ უნდა დაინაგროს, არ უნდა დაიკარგოს. ნუ მივაწერთ ყველას საქმეს უმაღლესი სასბჭოს დეპუტატს, ზოგჯერ მის გვერდზე მდგომი მშრომელი კაციც გამოვაჩინოთ...

— რამეზე თუ გითქვამთ ცხოვრებაში უარი?

— როგორ არა. ქალაქის სასბჭოს ბინას მაძლევდა, ჩემი ბრიგადის წევრი გურამ ჭიჭინაძე კი ჩემზე გაჭირვებული იყო და დავუთმე. მსუბუქ ავტომობილს მაძლევდნენ და, ისიც სხვა ბრიგადის წევრს დავუთმე.

— რატომ?

— იმიტომ, რომ ხალხს არ ეოქვა, ყველაფერი ორაგველიძესო? ასეთი რამ რომ თქვან ჩემზე, იმ დღესვე წავალ საწარმოდან.

— რა უმთავრესი პრობლემა აქვს დღეისათვის თქვენი სამქროს უფროსს?

— ჩვენმა გაერთიანებამ 160 ჩარხი დაიკარა სოფლის მეურნეობას. თითო ჩარხი 9 ათასი მანეთი ღირს, ჩამორჩენა უნდა დავძლიოთ, ეს არის უმთავრესი პრობლემა... ადრე მხოლოდ წუხს ვუშვებდით, ახლა თვითდაფინანსებაზე გადავვედით, თუ წუხს გავაკეთებ, ჩვენ ჯიბეს დააკლდება. ხალხმა შეიგნო ეს და გამოფხიზლდა. მოგვება ექნება გაერთიანებას, მეტს წავიღებ სახლში, არ ექნება მოგება და, ჩემს ჯიბეს და ჩემს ოჯახს დააკლდება.

— კმაყოფილია ხალხი გარდაქმნით?

— გარდაქმნისა, იციო, ვის ეშინია, ვინც გარდაქმნამდეგ არ მუშაობდა. მე არაფრისა მეშინია, არც ნოდარ ჩხოლარაის ეშინია. ის ხალხი, თითო-ოროლა რომ არიან, ჩვენ ვერაფერს დაგვაკლებენ. დრო მოვა, ისინი წავლენ ქარხნიდან, ჩვენ კი დავრჩებით... დავრჩებით... კიდევ, იციო, რისი თქმა მინდა, დღეს რომ ამ უბედურ დღეში ვართ, იმის ბრალია, რომ თავის დროზე კადრების სათანადო შეფასება არ მივეცით, ძმაბიჭობით ხალხს პარტიაში ვიღებდით.

— სად არის დღეს ის ხალხი?

— გაიკეთეს კარიერა და წავიდნენ... პარტიაში ისინი უნდა მიგვეღო, ვინც ჩვენს გვერდით დარჩებოდა, ვინც მხარში ამოგვიდგებოდა... კაცი უნდა დაწინაურდეს, მაგრამ ღალატი არა, კაცობით უნდა დაწინაურდეს და ადამიანნი ერქვას.

საამქროს ღია კარებში ეზოს ნაწილი მოჩანდა. გარეთ წვიმდა. ორაგველიძეს დაევმშვიდოდე და ეზოში გამოვედი.

შესვენება დაიწყო, „გასასვლელ ლისკენ მიმავალს სპეციალისტებიანში გამოწყობილი ორი ხანდაზმული კაცი წამომეწია.

— კორესპონდენტი ხართ? — მკითხა ერთ-ერთმა.

— დიახ.

— ნოდარისგან კარგი საამქროს უფროსი დადგება.

— ეგ იმისთანა ყოჩაღი ბიჭია, ბევრს მიაღწევს, — დაუმატა მეორემ.

— ძალიან ახალგაზრდა ხომ არა არის? — შეეკამარ.

— ახალგაზრდა და სიცოცხლით სავსე რომ არის, სწორედ ამიტომ ივარგებს. რაც მთავარია მონდომებულია, მაგის ტოლა ბიჭები უსაქმურად დადიან, მაგას კი, ხედავთ, რამოდენა ნდობა გამოუცხადა ხალხმა.

— რომ გაუჭირდეს?

— გაუჭირდება და აქ არა ვართ?, ვეტერანებს ვინაობა გამოვკითხე, ერთ-ერთი ამ საამქროს ყოფილი უფროსი, ნოდარის წინამორბედი, მიხეილ ადეუშვილი გამოდგა. ბატონ მიხეილის გულახდილობით გთამამებელი, გაგკადნიერდი და ვკითხე — რა აიღებელი ფიცსება აქვს საამქროს ახალ უფროსს, ის, რაც თქვენ არ გქონდათ?

ბატონმა მიხეილმა გაიღიმა, და ისე, რომ ხმაში წყენა კი არ შეპარვია, მიპასუხა:

— უფრო მომთხოვნია მე კი ხათრიანი ვიყავი...

თამაზ ჭეიშვილი.

• • •

ს ურ ა თ ს ე ბ ი: ბრიგადირი რ. ორაგველიძე და ნ. ჩხოლარაია.

შ. კრიმსკის ფოტო.

საამქროს უფროსი 24 წლისაა

— არ აკეთებდნენ, ან ნახევრად აკეთებდნენ.

— ეს ქარხანა 50 წელია არსებობს, მაშ, როგორღა უნდებდა ჩარხებს? მე მხოლოდ ქარხანას არ ვგულისხმობ, პარტიას ვგულისხმობ, კომკავშირს...

— რაც შეეხება ჩარხების გამოშვებას, ვაი, ის გამოშვებას, ხშირად მესმე საამქროს ოსტატები სხვა საამქროებში მიგიღიდით, იქ მუშები აკლდათ და ჩვენი ხელით ეჩარხავდით დეტალებს. ამ დროს ჩვენი მუშები უმეთვალყურეოდ რჩებოდნენ...

— როგორ გესმის გარდაქმნა? ოღონდ, გულახდილად.

— მე ჩემი თავის გარდაქმნის რწმენა მაქვს, უფრო სწორედ, ფიქრობ, რა გვარად მჭირდება. მაინც მგონია, რომ ყველამ თავის გულში უნდა ჩაიხედოს, ყველამ... „გარდაქმნის" ცნება მოსაბეზრებელ ლოზუნგად არ უნდა გავიხადოთ.

— იგრძნო საამქრომ ახალი უფროსის ხელი? დადებითი ძვრები თუ შეიმჩნევა ამ ორი თვის მანძილზე?

— ხალხს კითხეთ, თუნდაც იმ მემონტაჟეს, არჩევნების დროს ჩემს კანდიდატურაზე თავი რომ შეიკავა... ნებისმიერ მუშას კითხეთ.

ნოდარმა საათს დახედა — დირექტორის მოადგილესთან თათბირი უნდა ჩატარდეს - ინვენტარიზაციის შედეგებზე, მეჩქარებაო, — დამეშვიდობა და გასასვლელისკენ გაიქცა.

მოვიბენე ის ქალი არჩევნების დროს თავი რომ შეიკავა. მემონტაჟე ვალენტინა ძაგოევამ თავისი სათქმელი მოკლედ მითხრა.

— ნოდარი კარგი ოსტატი იყო, იცოდა თავისი საქმე, მაგრამ ამჟელი საამქროს უფროსობას თუ შემლებდა ეგვი მეპარებოდა და იმიტომ შევიკავე თავი.

— ახლა რას ფიქრობთ!

— მართალია ჯერ მხოლოდ ორი ამქროში ერთი მოწონავე გვყავს და იმის მიმართ არაფერი მაქვს საპრეტენზიოო. ამ საამქროში ახლა მოწონავე ბევრია, მაგრამ, ორაგველიძე რომ ყველაზე ცნობილი მოწონავეა; ამაზე მეორე აზრი არ არსებობს.

— მურმან, რამდენი წელია რაც ამ გაერთიანებაში მუშაობთ?

— 1967 წლიდან.

— გული არ გწყდებათ 24 წლის ბიჭი უფროსად რომ დაგინიშნეს?

— არავის დაუნიშნავს, თვითონ ავირჩიეთ.

— ნოდარი ჩემი უბნის ოსტატი იყო. ამ სამიოდე წლის წინათ მასთან ერთად გაერთიანებაში კიდევ ექვსი უმაღლესსდამთავრებული მოვიდა, საწარმოს კი მხოლოდ ნოდარი შემორჩა. ფიზიკურად დეგენერის არ ჩამიპვავს, მაგრამ ძლიერი ბინსყოფის პატრონია და, რაც მთავარია, უყვარს მუშთა კოლექტივი. საქმე იცის, დიდ-პატარას ცნობს, ამის გამო მუშებსაც შეუყვარდათ. როცა პარტიაში ვღებულობდით, მისი ერთ-ერთი რეკომენდაციორი მე ვიყავი. სხვათა შორის, ნოდარი რომ საამქროს უფროსი გახდა, ვიიღეთ ზემდგომ ორგანოებში საჩივარი გაგზავნეს, თანაც ამ საჩივარის ჩემი გვარი და სახელი მოაწერა.

— რას ჩიოდნენ?

— ნოდარი პროტექციით დაიწინაურეს, ზუერი აქვს და იმიტომთ! ნოდარი არ არის მაგის კაცი. პირადად ჩემთვის რომ შემოეთავაზებინათ უფროსობა, თავს შევიკავებდი.

— რატომ?

— ჩამორჩენილი საამქროს უფროსობას ეხუმრები? ნოდარმა კი გაერთიანების კომკავშირის კომიტეტის მდივნობა დათმო და დაქვეითებას დათანხმდა, თანაც — საკუთარი სურვილით. მე თუ მკითხავ, ეი, ამას ჰქვია გარდაქმნა, კაცმა თავისი ადგილი მოძებნა! შედარებით ძნელი და რანგიოდაც ცოტა დაბალი, მაგრამ ხომ მოძებნა. ამას ვაკეკცობა უნდა. ბევრ პატრიოტულ და კომკავშირულ მუშას აკლია ასეთი ვაკეკცობა. კარიერიზმი და ვაკეკცობა ერევა ბევრს.

— ერთხელ ტელევიზიაში ბევრიელ ქარხანაში ტელეგადაცემას რომ ვამზადებდი, საკმაოდ ტიტულოვანი მუშის ინტერვიუ ავიღე. როცა დავამთავრე, ყური მოვკიდე, მუშები ლაპარაკობდნენ: რა ბადდა, ბოლოს და ბოლოს, თითქოს მხოლოდ ეს კაცი ადნობდეს ამდენ ლითონს, ჩვენ კი არაფერს ვაკეთებთ... „ტელევარსკვლავად" აქციეს ეურნალისტებმაო!

— მიეიხვდით, რისი თქმაც გინდათ.

— სხვათა შორის, ნოდარს მოეარიდა ამ კითხვაზე ბოლოდგე პასუხის გაცემა.

— გასაგებიც არის, რატომ მოერიდა... მეც ვიყავი ეროვნული ესბჭოს დეპუტატი, და რომ არ ყოფილიყო ლაპარაკი, ორაგველიძე უმაღლესი სასბჭოს დეპუტატია, ორაგველიძე პოლიტეკნიკურ ინსტიტუტს ამთავრებსო, ავდექი და სწავლას თავი დავანებე... კიდევ რისი თქმა მინდა

მეორე ახალმოსახლეობა

ფაქტი კომენტარით

თბილისის საქალაქო აღმასკომის გადაწყვეტილებით დამტკიცებული დებულება, რომელიც თბილისში ინდივიდუალური სახლების მფლობელებს უფლებას აძლევს მიიშენონ და დაიშენონ მათ საკუთრებაში. ამავე დებულებაში ლაპარაკია სახელმწიფო და კოოპერაციულ სახლებზე ლოჯიების, ივენების და სხვა დამხმარე საკუთრების მიშენების შესახებ.

ამ დებულების პროექტი ყოველმხრივ განიხილეს საქართველოს „ხსნა“ სამინაო-კომუნალური მეურნეობის სამინისტროს, სახმშენის, ფინანსთა სამინისტროს და იუსტიციის სამინისტროს წარმომადგენელთა მონაწილეობით.

საქალაქთაშორის კორესპონდენტმა მიმართა ქალაქის მთავარ არქიტექტორს შ. ყაველაშვილს თხოვნით ვესაუბროთ კითხვებზე.

— რას აძლევს ახალს დებულება ინდივიდუალური სახლების მფლობელებს?

— დავიწყებ იმით, რომ 1960 წლიდან მოკავშირე რესპუბლიკებში დიდაქალაქებში აკრძალული იყო სახლებზე საცხოვრებელი სართობის მიშენება, ნებადართული იყო მხოლოდ დამხმარე სათავსოები: ფარეხები, ნიბადგორები, მეჩოგნეობა, ნიბადგორეული. და ეს გასაგებია — ოჯახები იზრდება და იხანი ვიწროდ ხდება ოდესღაც ფართო ოთახები. მაგრამ ეს მიმაქონი ზელ არ ეწყობოდა სახნაო-საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებას. ეს ეხებოდა ეკი სამეფალ-ებას. აძლევს მფლობელებს აიშენონ ხელახლა ან ორსართული სახლი. ... გაზარდონ 136 კვადრატულ მეტრამდე, რომელთაგან საცხოვრებელი ფართობი 96 კვადრატული მეტრი იქნება. დიდ ოჯახებს ... ამ ფართობით შეუძლიათ მიაშენონ საცხოვრებელი ფართობი ოჯახის თითოეულ წევრზე თორმეტი კვადრატული მეტრის ანგარიშით.

— მაგრამ, თუ ინდივიდუალური სახლები უკვრაენი გახდა?

— მის ადგილზე მფლობელს შეუძლია აიშენოს ახალი სახლი ანდა მისი თანხმობით, თუ არის ტერიტორია, ჩამოაყალიბოს სახნაო-სამშენებლო კოლექტივი და გახდეს მისი წევრი. მაგრამ ასეთი კოლექტივების შექმნის დროს უპირატესობა ენიჭებათ ოჯახებს, რომლებიც ავარიულ სახლებში, რეკონსტრუქციის ზონებში ცხოვრობენ, მოქალაქეებს, რომლებიც ალრიცხვაზე იმყოფებიან და შეღავათებით სარგებლობენ ბინით უზრუნველყოფაში. მისი წევრი შეუძლიათ გახდნენ ისინეც, ვინც სახელმწიფო ან კოოპერაციულ სახლებში ცხოვრობს, მაგრამ იმ პირობით, თუ თავიანთ ბინებს სახლის მშენებლობის დაწყებამდე ჩააბარებენ.

— თბილისში არის სახლების კატეგორია, რომლებიც უკანონოდ ითვლება, ეხება თუ არა ახალი დებულება მათ?

— უკანონოდ თვლება სახლები, რომლებიც აშენილს თვითნებურად მითვისებულ ნაკვეთებზე ან შეთანხმებული პროექტების გარეშე. ქალაქში ათასობით ასეთი სახლია. და თუმცა მათი მფლობელები უკვე დიდი ხანია ძველ მცხოვრებლად ითვლებიან, ახალი დებულებით მათ ნება არა აქვთ მიიშენონ რაიმე. მაგრამ თითოეულ მათგანს ეძლევა უფლება გამოეყოს ამ სახლს და გახდეს სახნაო-სამშენებლო კოლექტივის წევრი.

— რა უფლებები ენიჭებათ ამ დებულებით მოქალაქეებს, რომლებიც სახელმწიფო და კოოპერაციულ სახლებში ცხოვრობენ?

— თბილისელებს შორის დადის ხმა, თითქოს ლოჯიებისა და ივენების გაფართოება შეიძლება ყველა არსებულ სახლში სართულიანობის მიუხედავად. ეს მოლაფ ასე არ არის. სახლებში, რომლებსაც არ აქვთ ლოჯიები და ივენები, ნებადართულია მათი მშენებება. შეიძლება გაფართოვდეს ისინი იმ შენობებშიც, სადაც ლოჯიებისა და ივენების ზომა ნორმატიულზე ნაკლებია. ხუთსართულიანებზე მაღალ სახლებში გაფართოვება არ დაიშვება არქიტექტურულ-სანალამშენებლო მოსაზრებისა და მიშენების წარმოების ტექნიკურ სირთულეთა გამოვლინებრივი. ნებადართული არ არის აგრეთვე ლოჯიებისა და ივენების გაფართოება დიდსანელიან საცხოვრებელ სახლებში (საროულიანობის მიუხედავად), რომლეთა კონსტრუქციული გადაწყვეტა გამორიცხავს ასეთ შესაძლებლობას მათი მდგრადობის შესუსტებასთან დაკავშირებით.

— ვისი სახლებია და ვინ აწარმოებს სამშენებლო სამუშაოებს?

მათს საფასურს იხდის თვითნებიგადოვანური სახლის მფლობელი, ხოლო სახელმწიფო სექტორსა და კოოპერაციულ სახლებში სამუშაოებს სრულდება მობინადრეთა სახსრებით. სამუშაოებს აწარმოებენ კოოპერაციული სამშენებლო ორგანიზაციები და სახელმწიფო სარემონტო-სამშენებლო სამმართველოები, ტრესტები და კანტორები.

მსხვერპლნი გულგრილობისა

ანუ როგორ გაიგეს ალმასკომის „ნებართვა“ სოფლად

მრავალ კარგ ტრადიციასთან ერთად, ერთი ჩვენეულება მოსდგამდა ქართველ კაცს. და ეს უფრო ქვემო ქართლში შეიმჩნევდა. ოჯახში ვაი რომ დაიბადებოდა, მის სახელზე ხეს დარგავდნენ. გადიოდა წლები, იზრდებოდა ყმაწვილი და მის კვალდაკვალ ნერგიც ვაკაცდებოდა. მეეხარეს რომ მოეწყინა, ან რაღაც მიზეზით ფოთლები შესჭამონოდა, ავისმმსწავლებლად ენიშნებოდათ მშობლებს. მის მოჭრა-შეხვეკვაზე ხომ ლაპარაკიც ზედმეტი იყო! მართლაც რომ, თვალისჩინვივთ უფრთხილდებოდა ბიჭის სახელზე დარგული მუხასა თუ ცაცხვს, კაკალსა თუ წაბლს მთელი ოჯახი, თუ ღმერთი გაწყრებოდა და ვაი ბრძოლიდან ვერ დაბრუნდებოდა,

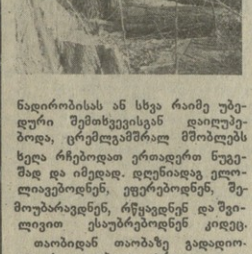

ნადირობისას ან სხვა რაიმე უბედური შემთხვევისგან დაილუპებოდა, ცრემლგამშრალ მშობლებს ხელა რჩებოდათ ერთადერთ ნუგეშად და იმედად. დღენიადაგ ელოლიავებოდნენ, ეფერებოდნენ, შემოუბარავდნენ, რწყავდნენ და შვილივით ესაუბრებოდნენ კოდეც.

თაობიდან თაობაზე გადადიოდა ეს დიდებული ტრადიცია. და შრიალებდნენ საქართველოში პაატას, ზვიადის, ცოტნესა თუ გიორგის სახელზე დარგული ხეები. მერე და მერე, ეს მშვენიერი ტრადიცია დავიწყებას მიეცა. სამწუხაროდ...

ამას წინათ, მიელინებით გასლდით ქარელის რაიონის სოფელ ქვემო ხვედურეთში. სხვა დროსაც ვყოფილვარ ამ ადგილებში. რა ჯობდა ზაფხულობით ალვის ხეებით დაჩრდილულ, მოასფალტებულ გზაზე გავლას, ახლა კი...

თვალს არ ვუჯერებდი!

თითქმის მთელი ქარსაცავი ზოლის გაყოლებაზე მიჯრით გაეჩეხათ ხეები. საცა ნაჯახით და ხერხით ვერ მისდგომოდნენ, ტრაქტორი ჩაებათ და ისე მოეგლეჯათ ძირფესვიანად. და ასე, მიჯრით ეყარა ვიღაცის მსახვრალი ხელით განადგურებული ალვები.

გული მომიკვდა ამის შემხედვარეს. არადა, რამდენი ჯაფა გასწიეს თავის დროზე მათ გასახარბელად. ათეული წლების განმავლობაში ამშვენებდნენ გზისპირს ეს ხეები, მაშვრალსაც ჩრდილს აშვებდნენ და ნათესებსაც იცავდნენ ხორშაკი ქარებისგან.

ახლა კი... ბრძოლის ველზე დაცემული ჯარისკაცებივით ეყარენ თოვლში ეს ოცი, ოცდაათი, ორმოცი წლის ხეები და ტოტები უმწეოდ აღეპყროთ ზეცისკენ.

ერთ-ერთი ეზოს წინ მამაკაცები საუბრობდნენ. მივესალმეთ, ხომ არ იცით, რატომ და ვინ შეესია ჯალალ-ედინივით ამ ახოვან ხეებსო, ვკითხეთ.

ერთმანეთს გადახედეს და მერე ჩვენ შეგვაჯერეს უნდო მზერა. — რა ვიცითო, თქვეს, და ბოლოს — აღმასკომიდან მოვიდა მათი მოჭრის განკარგულებაო, — დასძინეს.

ჩვენ, რა თქმა უნდა, არ დავიჯერეთ, რომ სწორედ რაიაღმასკომი გამოიტანდა ამგვარ „გონივრულ“ გადაწყვეტილებას!

სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარე შოთა ელბაქიძე და ადგილობრივი საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი ფილიმონ ედილაშვილი ვიკითხეთ. იქნებ მათ მაინც ავიხსნან ამ ბარბაროსული აქტის მიზეზნი, ვიმედოვნებდით, მაგრამ თავმჯდომარე რაიონში წასულიყო, მეურნეობის დირექტორს კი ვერ მივაგენეთ.

ქარელის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარეს ტრისტან ხანაშვილს თავისივე კაბინეტში შეეხვედით. ვუამბეთ, რაც საკუთარი თვალით ვიხილეთ ქვემო ხვედურეთს.

— ჩვენ მხოლოდ გამხმარი ხეების გამოხშირვის ნებართვა გავეცითო, — განგვიმარტა მან.

მეტი არაფერი უთქვამს რაიონის თავკაცს, ხოლო თუ როგორ გიიგო ეს ნებართვა სოფელმა, ამაზე უკვე მოგახსენეთ!

დაკუშვათ ჯ, რაიაღმასკომის წარმომადგენლებმა ვერ „მოიიგლეს“ მდგომარეობის ადგილზე შემოწმებისთვის, ვერც მათივე გადაწყვეტილების შესრულებას მოეკიდენ სათანადოდ, მაგრამ სად იყვნენ სოფლის თავკაცები? რატომ არც ერთმა არ აღიმაღლა ხმა უგვანო საქციელის აღსაკვეთად? ნუთუ არ აღმოჩნდა ისეთი, გულთან ახლოს რომ მიიტანდა ამ ამბავს?!

ნუთუ, ასე გაგვიჯდა ძვალსა და რბილში „რა ჩემი საქმეას“ ბაციალა? მერე ისიც გვითხრეს, გზისპირა მოსახლენი თავადვე უწყობდნენო ხელს ამ „ქველმოქმედებას“ — ღობეს გადავწევთ და ნაგზაურს ჩვენ-ჩვენ „კარ-მიდამოს შემოვმატებთო!..

ამაში თავადაც დავრწმუნდით: ზოგ სულსწრაფს წამოეცლია ალვათა ტოტები საგულდაგულოდ გაესხლიტა და შემოესამანებია „კუთვნილი“ მიწა. ამაზე უთქვამთ, სასაცილოა, სატირალი რომ არ იყოსო!

საუბედუროდ, იმ მოჭრილ ხეებს ახლა აღარაფერი ეშველებათ. ჩვენ მხოლოდ ის გვაწუხებს, რომ გაჩეხვა კვლავ მიმდინარეობს და, თუ ასე გაგრძელდა, მალე ერთი ხეც აღარ დარჩება გზის გაყოლებაზე.

წერილის დასაწყისში ის ქარსაფარი ტრადიცია გავიხსენეთ, აქაური კაცი ხეს რომ რგავდა ახლადდაბადებული შვილის სახელზე ტრადიციას ვიღა ჩიკის და, ერთს კი ვუსაყვედურებთ ქვემო ხვედურეთელებს: ხეს თუ არ დარგავთ და გაახარებთ, დარგულს მაინც ნუ მოულებთ ბოლოს, თქვე დალლიცალებო!

ზ. გოგია,
საქართველოს ბუნების დაცვის საზოგადოების რესპუბლიკური საბჭოს პრეზიდიუმის საორგანიზაციო განყოფილების უფროსი.

დავუბრუნოთ სვანეთს თვითმფრინავი

წერილი „კომუნისტს“

ზემო სვანეთი თავისი ტუნებრივ-კლიმატური და ეკონომიური პირობებით განსხვავდება საქართველოს სხვა მაღალთაან რაიონებისგან. დასახლებული პუნქტები აქ ზღვის დონიდან 1500-2000 მეტრამდე სიმაღლეზეა განლაგებული. ამასთან ერთ ეგ ყველაზე დიდი რაიონია რესპუბლიკაში, მისი ფართობი 3044 კვადრატულ კილომეტრს შეადგენს.

დიახ, ეს ჭეშმარიტებაა, მაგრამ მართალია ისიც, რომ სვანეთის „ბაღრ ბასორსთან“ კომუნიკაციის ერთადერთი საშუალება საავტომობილო გზა, რომელის ნორმალური ექსპლოატაციე ეს წელიწადის დროსა და ამინდზეა დამოკიდებული.

მეხტიდიან ქუთაისამდე სტანციური საჰაერო კავშირი ოცდათიან წლებში დამყარდა. მიმოდიოდნენ 3ო-2, ხოლო. ცოტა მოგვიანებით — რ-5 სერიის, თვითმფრინავები. ასე იყო სამამელო ომის დაწყებამდე და მისი დამთავრების შემდეგაც. დროთა განმავლობაში საჭიროთქლად გაზარდა როგორც მგზავრთა გადაყვანის, ისე ტვირთზიდვის ოდენობა. აეროპრასაზე ამოქმედდნენ უფრო სამოდელი ან-2 სერიის თვითმფრინავები.

80-იანი წლების დამდეგს ნათელი გახდა, რომ ან-2 სერიის თვითმფრინავები ეკვე ვეღარ უზრუნველყოფდნენ სვანეთის მოთხოვნას და დასძენ — უფრო თანამედროვე თვითმფრინავებით რეგიონის უზრუნველყოფის საკითხი.

თანამედროვე დიდი სიჩქარის თვითმფრინავებს, როგორც ცნობილია, სათანადო აეროდროომიც სჭირდება. გასთვალისწინა რა ეს, საქართველოს სამოქალაქო ავიაციის სამმართველომ გადაწყვიტა მესტიის აეროპორტის გაფართოება-მოდერნიზაცია, ასალი საექსპლოატაციო-ტექნიკური შენობების აგება. ამიტომ 1984 წლიდან მესტიის აეროპორტი დროებით დაიკეტა სარეკონსტრუქციოდ. ჩანაფიქრით აქ ეფრინა ან-28 სერიის რეტიუულ თვითმფრინავს, რომელსაც 20 მგზავრი გადაასვამ და სასაფრენ 500 კილომეტრ სიჩქარეს აანვითარებს.

სარეკონსტრუქციო სამუშაოები თავდაპირველად თითქოს ნორმალურად წარიმართა. მოზიდეს დიდძალი ქვიანა-ლოდოვანი გრუნტი, რომელიც ასაფრენ-დასაშვებ ხაზს დააყარეს, რამდენიმე მეტრით აამაღლეს იგი და ამით დაამაღეს. ასაფრენ-დასაშვები „ბილიკი“ იმდენად ამაღლდა, რომ ან-2 ტიპის თვითმფრინავებს მიეძიებე შეუძლეთ. ... ბილიკი ... ...

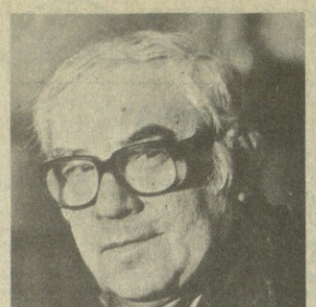

მიხეილ ქვლივიძე

□ □

ეუბნებოდა მოყვასი მოყვასს:
„იყავ მორჩილი,
მომმორჩილი,
მშვიდი...“
და მორჩილებით მიშვერილ ლოყას
ბეჭედს ასვამდა ხუთივე თითით.
ეუბნებოდა მოყვასს მოყვასი:
„არ მოიცალო პირზე ლამელი ..“
და ხუთი თითის კვალი ლოყაზე
ენთო ვარსკვლავის ხუთი ქიმვითი.

1952 წ.

□ □

აღარ თავდება კრება და სხდომა.
გრიალი გაჰკვრ მარწყვს და მიმნებს.
და ისევ ებრძვის წარსულის ხსოვნა
ახლადდაბადებულ მომავლის იმედს.
როდემდე, ღმერთო? (მართლაც, როდემდე?)
ნუთუ არ დადგა ჩვენი საშველი?!
კვლავ ყვავილებით რთავენ პორტრეტებს
და გაჰკვრიან ლეჭსებს ბავშვები;
ისევ ბელმძღვანელს არქმევენ „ბელადს“
და მის გარშემო ფერხულს უვლიან...
და თუმცა დავმეწი, რაც იყო ძველად,
ჯერ კიდევ ბევრი — ძველებურია!

1972 წ.

ციკლიდან „უჯრის კატიმრები“

□ □

ეს ქვეყანა
ბაბილონის
დაემსგავსა სასტუმროს,
ყველა ცდილობს ერთ ვილაცას
რაღაც „დაუსახტროს“:
„მზადეოფნა“ თუ „ეროგულება“,
(ჯანდაბა და დოზანა ..)
ერთი წუთით არა წყდება
ხაზეიმო ოსსანა!
ყველა ენად გაკრეფილ,
ბუკრის და ინარჯეს,
თუმცა უკვე აღარავის
აღარაფრის არ ხეერა;
ტაში მაინც არა ცხრება,
ხალი ერთ ამბავშია, —
თითქოს ჩვენი მოწოდება
მარტო ტაშის კვრაშია!

1972 წ.

სიზმარი

დამესიზმრა: ერთ კრებაზე
ვიღაც ხუთად გაპარსული
და იმ საზმარს (თუ იმ კრებას?)
არ უნანდა დასხარული.

მახსოვს კრების დამთავრებაც,
და მხურვალე მახსოვს ტაში,
„შრომელების ალბაფრენ“
გადაზრდილი რაღაც სხვაში.

რაში? ფეხის აყოლაში
თუ „უსაზღვრო ხაყვარულში“
ან „სახრეოლო ბზადყოფნაში?“ —
ვერ გავიგე ამ ხმაურში.

ის კი მახსოვს და მენიშნა,
როგორ ხურდათ იმ ფბირებს
„ღირსულად ალენიშნაო“
რომელღაც ოფიციერ;

ლონისძიებისმაგვარი
რაღაც ახლის ჩატარება —
დამთავრების დაწყება თუ
დაწყებულის დამთავრება!

1978 წ.

□ □

„წლეფრი გეგმა — ვადამდე!“
ანუ ოერთმეტი — ათამდე,
ატმის კამპატი — ატმამდე
და ქალის ხუთი — ქალამდე!
როდემდე ანდა ხადამდე?
(ღმერთო მოგეეცი შეძლება!)
ამ სახიფათო, გადამდე
ხიერუეს რა ეშველება!

1978 წ.

გარდაქმნა

ხალხი თვით არკვევს თავის ხაჩივრებს,
ახის ყამათი, გაინკა, ძიება...
და რომ ჩვენს შვილებს აღარ დახეირდეთ
ამბების ცოდვის ბონანება;
რომ ადგილდოს ლამაზულს ფარდა,
გაინადეს ყველა ბნელი კუნჭული,
რომ ყველგან, შუადამ ვამბობდეთ მართალს,
თანაც ხმამაღლა, არა ჩურჩულით;
რომ ჩანახლების დაბბერის ქარმა
და არა ავლენით, ავალმაყალით,
ლეკსები ახალი ზიგნიდან „ფუნარი სალამო“

„ფუნარი სალამო“

ლველფიოთ ჩაქრა დაიხის შუქი,
გამუქდა მიწა და სწორედ იმ დროს
წიაკ-წიაკით, ჩიერში ბუკნით
გადაუქროლა ტოროლამ მინდორს..

ქარში გამწყდარი სიმღვენი ნელა
დაირხა ჩიტის ხმა გულსაკლავი
და მერე ქვეყნის შეუფის ხელმა
ცას მიაკედა ერთი ვარსკვლავი;

და იმ ვარსკვლავზე, სულის ხაამოდ,
(სანამ თვით უფალს დავინახავდი)
მე ჩამოკიდე „ნუნარი სალამო“ —
ეს გულუბრყვილო ჩემი ნახატი.

ხეების სიმღერა

საღამოს, როცა ჩადგება ხიცხე
და მიწა მოდელად წყნარებს ნახავს,
ყველა ხე თავის ენაზე იწყებს
სიყვარულის და ხიეცხლის ამბავს.

მარად მშფოთვარე ვერხვები ბეობენ,
ხადღაც მელეკნე ბიდარი ლელავს,
ნაძვი, ქალივით მომდგარი ღობეს,
ჩემს ფანჯარაზე ანიშნებს თელას.

ტირის ტირიფი. ტოტების ქნევით
მუხლმოდრეკილი ბუჩქები სწუხან,
ბუბუნებს ბალი და, როგორც ქვეყერი,
ყეფილას ბანს აძლევს მოხეცი მუხა.

ბუნის პირას, მწკრივში, ალვები დგანან
და კენწეროებს არხევენ უსმოდ,
არამედ უხმოდ, ზეკიცედ და სწრაფად
ფეხს აკიდებდეს ჩვენში ახალი;
რომ ვერ შეეძლოს ვერავის ალაგმვა
ლაღი ნების და ხალი გონების, —
ჩვენ დავიახლეთ მიზნად

ბარდაქმნა

მოდუნებული ჩვენი ცხოვრების!
„ვაშა! და ვაშა!“
გულწრფელი „ვაშა!“,
ვინაც ეს დიდი საქმე ენება:
ზოგისთვის — წინსვლა და ფრთების გაშლა,
ზოგისთვის — მართლა გადაშენება!

1987 წ.

გუშინ, დღეს, ხვალ

ფაქტი ■ მოვლენა ■ კომენტარი

ფიგნის გრაფიკის გაფოფინა

ქუთაისის სახვითი ხელოვნების გალერეაში გაიხსნა ფიგნის გრაფიკის გამოფენა. წარმოდგენილია გამოსცემლობა „საბჭოთა საქართველოს“ მუთაისის ფილიალის მიერ გამოცემული წიგნების მხატვრული გაფორმების ეს ეკზემპლარები.

გამოფენა ნათლად ასახავს წლების განმავლობაში ნაყოფიერ შემოქმედებით თანამშრომლობას გამომცემლობასა და ფიგნის მხატვრებს შორის.

წარმოდგენილ ნამუშევრებში ყურადღებას იქცევს საქართველოს დამსახურებული მხატვრის ოთარ ქანდარაის მიერ გაფორმებული ფიგნები: ქართველ პოეტთა კრებულის გაფორმება — „ეთერ მარგალენ ობოლი“, ოთარ ლოლაძიანიძის „რა საოდუმოს ინახავს ვანი“, ჯანო გიორგაძის „აყვავებული ბროწეული მომეტრეა“ და სხვ.

ცნობილ ოსტატთან ერთად გამოფენაზე წარმოდგენილი არიან ახალგაზრდა მხატვრებიც — სულ 15 მხატვრის 62 ნამუშევარი.

▼ ▼

„მხიარული სალამო“ — სოფლის კლუბში

მახარაძის რაიონის სოფელ მელქედურის კლუბში ყოველთვის ხალხმრავლობაა, იგი ახალგაზრდობის კულტურული გართობისა და აღზრდის საყვარელი ადგილია, აქ ამ ბოლო დროს შემოიღეს ყველასათვის საინტერესო და სახალისო გასართობი ღონისძიებები, მათ შორის ე. წ. „მხიარული სალამო“.

სოფლის კლუბის (გამგე — გ. შარაძე) აქტივისტების ნაყოფიერი მუშაობა მაუწყებელია, რომ კლუბი სავსეა კომკავშირელებით და ახალგაზრდობით, აქ თავი შეიყარეს ოგრეთვე სოფლის მშრომელებმა, კოლმეურნეობისა და სასოფლო საბჭოს აღმასკომის ხელმძღვანელებმა. მხიარული სალამოს მონაწილეები ჯერ ლექსების კითხვაში შეეჯიბრნენ ერთმანეთს, შემდეგ სიმღერების შესრულებაში, ცეკვაში, გამოცანებში. ასე რომ, ამ საინტერესო ღონისძიებებში მთელი დარბაზი აღმოჩნდა ჩართული, თითქმის ყველამ მიიღო აქტიური მონაწილეობა.

ბოლოს კი მხიარული სალამოს მონაწილეთა შორის გამარჯვებულები არა მარტო ტაშით დაჯილდოდეს, არამედ აროფკავშირის კომიტეტის მიერ ამ ღონისძიებისათვის გამოყოფილი საჩუქრებიც ხვდათ წილად.

▼ ▼

პრემიერა თეატრში

თელავის სახელმწიფო დრამატული თეატრის შემოქმედებითმა კოლექტივმა მორიგ პრემიერად წარმოადგინა გიორგი ეროსთავის კომედია „გაყრა“, რომელიც მაყურებელმა დიდად მოიწონა.

რეჟისორმა მალხაზ ასლანიშვილმა, მხატვარმა ლევან როსტომაშვილმა და მუსიკოსმა მარინე ჯაშმა ცნობილ ნაწარმოებს სცენაზე ახალი სული შთაბერეს.

„კომუნისტის“ საკუთარი კორესპონდენტების ბ. ჩხაიძის, ვ. თევდორაძის, დ. გერგიშვილის, ჭ. გორგიჯანიძის და ბ. შარიქაძის, საკედლისა და საკნოფორმის მასალები რუბრიკისათვის მოამზადა ბ. ბახტურიძემ.

დაგელოცოთ ბალავერი!

რესპუბლიკის პერიოდიკას შეემატა ორი ახალი ჟურნალი: „ბალავერი“ (ქართული ენა და ლიტერატურა საქართველოს სსრ სასწავლებლებში“) და „რუსული ენა და სლოვენი“ („რუსული ენა და ლიტერატურა საქართველოს სსრ სასწავლებლებში“). ორივე ეურნალი რესპუბლიკის განათლების სამინისტროს და პროფესიულ-ტექნიკური განათლების სახელმწიფო კომიტეტის ორგანოა და ამ გამოცემებს საფუძვლად დიდი სამეცნიერო-პედაგოგიური ჟურნალი „სკოლა და ცხოვრება“ შესაბამისი ყოველკვარტალური საგნობრივი დამატებანი — „ქართული ენა და ლიტერატურა სკოლაში“ და „რუსი ია?ბ ე ვ გრუზინსკო ‘ეოოლ“.

ჩვენს კითხვებს უპასუხებს ეურნალ „ბალავრის“ მთავარი რედაქტორი თამაზ კვაკვაკტრიაძე და „რუსკოე სლოვოს“ მთავარი რედაქტორი ანდრია ლორთქიფანიძე.

— როგორია ახალი ეურნალების თემატიკა და მაზანდასახულობა?

თ. კვაკვაკტრიაძე: — „ბალავერი“ მოწოდებულია გააშუქოს ქართული ენისა და ლიტერატურის სწავლება რესპუბლიკის სახალხო განათლების მთელ სისტემაში: ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლებსა და პროფტექნიკურ სასწავლებლებში, ტექნიკუმებსა და უმაღლეს სასწავლებლებში, ერთი სიტყვით, ყველგან, სადაც სწავლობენ ქართულ ენასა და ლიტერატურას, მათს ისტორიას, თანამედროვე მდგომარეობას. მიგვანია, რომ ეს საგანი ეროვნული სკოლის საფუძველია საფუძველია, და სწორედ ამიტომაც ეწოდა ეურნალს „ბალავერი“. თუმცა ეს გამოცემა უშინაგეს ყოველისა ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებლებისათვის არის გათვალისწინებული, ჩვენი ინტერესებით ვერ შემოიფარგლება ზმინდა მეთოდიკური ხასიათის საკითხებით.

ა. ლორთქიფანიძე: ეურნალი „რუსკოე სლოვო“ აგრძელებს ტრადიციებს, რომლებსაც საფუძველი ჩაუყარა მისმა წინამორბედმა — დამატებამ „რუსკი იაზიკ ვ გრუზინსკოო შკოლე“. ყურადღების ცენტრში იქნება ჩვენს მრავალეროვან რესპუბლიკაში რუსული ენის გამოყენებასთან დაკავშირებული საკითხები, მაგრამ კვლავ მთავარ ადგილს დაიკავებს ქართულ სკოლაში — რესპუბლიკის სახალხო განათლების სისტემის ძირითად ორგანოში — რუსული ენის სწავლების პრობლემები. ახალი გამოცემის ფურცლებზე მნიშვნელოვანი ადგილი დაეთმობა ინტერნაციონალიზმისა და პატრიოტიზმის სულისკვეთებით მოზარდი თაობის აღზრდის საკითხებს.

— როგორია ახალი ეურნალების პერიოდულობა და ტირაჟი?

— გაკეთებული გაიზარდა გამოცემათა წლიური მოცულობა. წელიწადში ოთხის ნაცვლად გამოვა ექვსი ნომერი — ორ თვეში ერთხელ. ეურნალების ტირაჟი დამოკიდებული იქნება ხელმოწერაზე, ცალობით კი შეზღუდული რაოდენობა გაიყიდება. შეიცვალა ნომრების ფასიც. ახლა იგი ეღირება 35 კაპიკი წინანდელი 25 კაპიკის ნაცვლად.

ეურნალების გარდაქმნის გადაწყვეტილება მიღებულ იქნა 1988 წლის ხელმოწერის დამთავრების შემდეგ. წინა დამატებათა ხელმოწერები ვინაიდან მათ გადაიხადეს თითო მანეთი, ახალ გამოცემებს მიიღებენ მხოლოდ ნახევარი წლის განმავლობაში, მეორე ნახევარში გამოსაწერად მათ უნდა მიმართონ კავშირგაბმულობის ადგილობრივ განყოფილებებს ან „სოიუზპეჩატის“ განყოფილებებს და გადახდილნ სხვაობა. ეურნალების გამოწერის დანარჩენ მსურველებს 20 მარტამდე შეუძლიათ შეუზღუდავად გამოიწერონ „ბალავრისა“ და „რუსკოე სლოვოს“ 1988 წლის ნომრები (პირველი ნომრის გამოკლებით).

გვიხმობს თეთრი ოლიმპიადა

კანადის ქალაქი კალგარი სპორტული სამყაროს ყურადღების ცენტრშია: დღეს ადგილობრივი დროით 13 საათზე „მაკმაჰონის“ სტადიონზე აგიზგიზდება ოლიმპიური ცეცხლი და საზეიმოდ გაიხსნება ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა, ხვალ კი სპორტსმენები მეედლებისათვის ბრძოლაში ჩაებმებიან. პრაზიოლიმპიზისთვის განსაკუთრებული 400 მედალი და 22 ათასი სხვადასხვა სუვენირი ჭირვარობით სეიფში ინახება, მათს მფლობელებს ორკვირიანი პაექრობა გამოავლენს.

სხვათა შორის, წლევანდელი ოლიმპიადაა ყველაზე ხანგრძლივია ამ რანგის ადრინდელ შეჯიბრებებთან შედარებით, ამასთან, ყველაზე წარმომადგენლობითიც: კალგარის ოლიმპიურ სარბიელზე 57 ქვეყნის 2000-მდე სპორტსმენი გამოდგა. საბჭოთა დელეგაციაში 112 სპორტსმენია. ოლიმპიადის მთავარ პრესცენტრში, რომელიც ორშაბათიდან შეუდგა მუშაობას, 5000 ეურნალისტია აკრედიტებული. სპორტული პრესის, ტელევიზიისა და რადიოს წარმომადგენლებს, ისევე როგორც ოლიმპიადის სხვა სტუმრებს — მსაჯებს, მწვრთნელ-სპეციალისტებს ბუშაობის საეტაპო პირობები ექნებათ. რა თქმა უნდა, ოლიმპიადის ორგანიზატორებმა გასაკუთრებით იზრუნეს იმისათვის, რომ სპორტსმენებს ვარჯიშის, ასპარეზობისა და დასვენების მაქსიმალურად ხელსაყრელი პირობები ჰქონოდათ. როგორც საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტმა ხუან ანტონიო სამარანჩმა განაცხადა, კალგარის ოლიმპიადის ერთადერთი პრობლემა ის არის, რომ „პრობლემები მთლიანად გამორიცხულია“. ეტყობა, პრეზიდენტს მხედველობიდან გამორჩა ამინდის ეკოვეულობანი, არადა, ამის გამო ორგანიზატორები ბევრ სიძნელეს წააწყდნენ. მართალია, დიდი ხნის ლოდინის შემდეგ თოვლი წამოვიდა, მაგრამ მოულოდნელად შემოჭრილმა თბილმა ქარმა თოვლი ამა-იქ დატოვა. გუშინ კალგარში 9 გრადუსი სითბო იყო, ორიოდე დღის წინ კი თერმომეტრი მინუს 20 გრადუსს უჩვენებდა.

ორგანიზატორები იმედოვნებენ, რომ გაუძლებენ ბუნების შემოტევას და შეჯიბრებებს შეუფერხებლად გამართავენ. ოლიმპიადასთან დაკავშირებით ქალაქს და მიმდებარე მთიან რაიონებს ასაერთო სპორტული ბაზა და ნაგებობა შეემატა. ოლიმპიურ შეჯიბრებებს 2 მილიონამდე მაყურებელი დაესწრება, ცხადია, გაცილებით ნაკლებიაა იქნება ოლიმპიადის ტელეუფდეტორია. მსოფლიოს მრავალი ქვეყნის, მათ შორის საბჭოთა კავშირის, სპორტის მოყვარულებს საშუალება ექნებათ თვალყური ადევნონ ოლიმპიურ ასპარეზობათა მსვლელობას.

„მაშ ასე, სტარტზეა თეთრი ოლიმპიადა, იწყება საინტერესო სპორტული ბატალიები.

საჩუქარი დაბადების დღეს

ფუალატაო (ტელეფონით, ჩვენი სპეც. კორ.). მეფერომეტეტერის ცენტრალური შეხვედრა, უდავოდ, ახმილოფსკია-იოსელიანის პარტია იყო. ახმილოფსკიანა — შეჯიბრების პატენციური ლიდერს — სავსებით აღლეადა ხელს ყაიმი, იოსელიანს კი შავებით მხოლოდ გამარჯვებაზე უნდა ეფიქრა. ამ შემთხვევაში იგი პირველი ადგილისათვის ბრძოლის შესაძლებლობას ინარჩუნებდა. გათამაშდა ახალნილური დაცვის ერთ-ერთი ვარიანტი. იოსელიანმა შედარებით იოლად გაათანაბრა პოზიცია. შუა თამაშში თეორეტიკმა ვერ მონახეს სწორი გეგმა და მათი მდგომარეობა თანდათან გაუარესდა. ნახა ეტლით შეიჭრა მეტოქის განლაგებაში და პაიკივ მოიგო. გარდა ამისა, ახმილოფსკიანას ბანაში სოლივით შეჭრილი შავი პაიკი თამამად ლიდერის ძალებს. იოსელიანმა, რომელიც ამ დღეს იშვიათი სიზუსტით და თანმიმდევრობით თამამობდა, მეტოქეს გასაქანი არ მისცა. მან მოიგო მეორე პაიკიც და პარტიაც. ახლა აღარ დარჩენილა შეჯიბრების არც ერთი დადამარცხებელი მონაწილე, იოსელიანმა კი, რომელსაც 12 თებერვალს დაბადების დღე ჰქონდა, საკუთარ თავს კარგი საჩუქარი მოუძღვნა. მომდევნო სამ ტურში იოსელიანი შეხვდება არახამიას, ლიტინსკაიასა და ალექსანდრიას.

ყაიმით დამთავრდა ლიტინსკაია-ლევენტინასა და ბრუსტმანარახამიას პარტიები, ალექსანდრია დამარცხდა გაფრინდდამეილთან.

გუშინ გაფრინდაშვილისა და არახამიას გამოტოვებული პარტია გაფრინდაშვილის გამარჯვებით დამთავრდა. ალექსანდრიამ გადადებული პარტია მოუგო ლიტინსკაიას. ლიდერთა ჭაბუში ასეთი მდგომარეობაა: იოსელიანსა და ლიტინსკაიას 7-7 ქულა აქვთ, ახმილოფსკიანას 6,5 ქულა და ერთი გადადებული პარტია, ლევენტინას — 6, ალექსანდრიას — 5.

ბ. გამრეკელი.

რედაქტორი
ნ. ფოფხაძე.

ეს მრავალსახოვანი ბიუროკრატიზმი

— ეუსიტყვოდ!
— შედით ჩემს მდგომარეობაში, ქვის გული ხომ არ გაქვთ?!
— თქვენ რა, კითხვა არ იცით?
— მე მგონი, თვითონ არ იცით!
— შენ მივრცელებ ხმებს, ამბართველი მხეცია!

ვ. კუციას ნახატი.

საქართველოს ტელევიზიის მომავალი კვირის პროგრამა

ორშაბათი, 15 თებერვალი

პირველი პროგრამა. 14.05—დღეს თბილისის კინოთეატრების ეკრანებზე. 14.15—საინფორმაციო გამოშვება (რუსულ ენაზე). 14.25—დოკუმენტური ფილმი „ბრომბი და თავდაცვაში“. 14.55 — ა. ხორავას სახელობის ცხაკაიას სახალხო თეატრი. 15.55 — განცხადებები. 16.30 — მოსწავლეთათვის. რუსული ენა. 16.30 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „იქ, სადაც ვოლგა ვერცხლის ფერს იღებს“. 17.00 — მოსწავლეთათვის. საქართველოს ისტორია. 17.30 — მულტიპლიკაციური ფილმების პროგრამა. 17.55 — სიმფონიური მუსიკის კონცერტი. 18.15 — მოსწავლეთათვის. „ფესტივალი, ფესტივალი“. 18.55 — ახალგაზრდობისათვის „სამი და“. 19.25 — დიალოგი პოლიტიკურ თემაზე. 20.00 — მოამბე. 20.30 — საბჭოთა არმიის შექმნის 70 წლისთავისათვის. ქართული მხატვრული ფილმი „ჯარისკაცის მამა“. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — „გარდაქმნის პროგრამა“. 22.50 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. სათხილამურო სპორტი. გადაცემა კალგარიდან (მ).

მეორე პროგრამა. 18.05 — ქართული მხატვრული ფილმი „ჩიორა“. 19.30 — ცენტრალური ტელევიზიის გაცვლითი ფონდიდან — სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმების პროგრამა. 20.00 — მოამბე. 20.35 — მხატვრული ფილმი „პროფესია — კინომსახიობი“.

სამშაბათი, 16 თებერვალი

პირველი პროგრამა. 14.05 —დღეს თბილისის კინოთეატრების ეკრანებზე. 14.15 — საინფორმაციო გამოშვება (რუსულ ენაზე). 14.25 — ამბიტრიენტთათვის. ქიმია. 14.55 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „ჩვეულებრივი მზეთუხანავი“. 15.15 — ქართული ენის ტელეკურსი. 15.45 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „მარადიული ბუნება“. 16.35 — შვეიცარიელთა ინტერესური ენა. 17.05 — დიალოგი პოლიტიკურ თემაზე. 17.35 — ქართული დოკუმენტური ფილმი „მარაბდიდან ახალქალაქამდე“. 17.45 გარდაქმნის წახნაგები. „ეროვნება“ (გაერთიანება „ანალიზისელსწყოს“ პრობლემები). 18.20 — „ხელა: გარდაქმნის პრობლემები“ (მ). 18.50 — „ბრუნვა“. 19.30 — „ჯანმრთელი რომ ვიყოთ“. 20.00 — მოამბე. 20.35 — გარდაქმნის წახნაგები — „სიახლენი კავშირგაბმულობაში“. 21.05 — სატელევიზიო კოდეგირი ფილმების ეკრანი. ქართული მოკლემეტრაჟიანი მხატვრული ფილმი „ღვინის ჭურჭები“. 21.35 — კინომოყვარულთა ფესტივალის სტუმრები. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — „გარდაქმნის პროგრამა“. 22.50 — ჩვენი საუკუნე გიიგის უახლესი. 22.55 — საბჭოთა არმიის შექმნის 70 წლისთავისათვის. მხატვრული ფილმი „ყოველი მეათე“. 24.00 ნეიპოლეონ სიმღერები. 0.20 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. სათხილამურო ორვიდი, სლალომი.

მეორე პროგრამა. 17.45 — ქართული მხატვრული ფილმი „ზვავთა ქვეყანა“. 18.50 — მოსწავლეთათვის. გეოგრაფია. 19.35 — დოკუმენტური ფილმი. 20.00 — მოამბე. 20.35. — საბჭოთა არმიის შექმნის 70 წლისთავისათვის. მხატვრული ფილმი „ეურანდღვით იყავი“.

— სატელევიზიო კომედიური ფილმების ეკრანი. ქართული მოკლემეტრაჟიანი სატელევიზიო მხატვრული ფილმი „მადრევანი“. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — „გარდაქმნის პროგრამა“. 23.00 ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. საციგაო სპორტი, ყინულზე ჩქაროსნული რბოლა.

მეორე პროგრამა. 17.45 — სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმების პროგრამა. 18.30 — მოსწავლეთათვის. მათემატიკა. 19.15 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „კონტაქტი“. 17.30 — საბჭოთა არმიის შექმნის 70 წლისთავისათვის. სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „ჩაპაევი. ლეგენდა და ადამიანი“. 18.00 — მოსწავლეთათვის. „ჯადოსნური საღებავი“. 18.45 — ქართული დოკუმენტური ფილმი „ილიკო ქურჭული“. 19.10 — ახალგაზრდობისათვის. „შუენშანი“. 19.25 — წერილის დღე. 19.30 — „კინოდოკუმენტალისტის თვალით“. 20.00 — მოამბე. 20.40 — კალათბურთი სსრ კავშირის პირველობაზე. მეოთხედფინალური მატჩი. 21.30 — კონცერტი. 21.55 — წერილის დღე. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — „გარდაქმნის პროგრამა“. 22.50 — „ეროზია“ (მ). 0.15 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. სათხილამური სპორტი. ჩქაროსნული დაშვება.

მეორე პროგრამა. 18.15 — ცენტრალური ტელევიზიის გაცვლითი ფონდიდან. სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმების პროგრამა. 19.15 — მოსწავლეთათვის სსრ კავშირის ისტორია. 20.00 მოამბე. 20.40 — მხატვრული ფილმი „წმინდა ინგლისური მკვლელობა“.

პარასკევი, 19 თებერვალი

პირველი პროგრამა. 14.05 — დღეს თბილისის კინოთეატრების ეკრანებზე. 14.15 — საინფორმაციო გამოშვება (რუსულ ენაზე). 14.25 — ფიზიკის ტელეკურსი. 14.55 — ქართული დოკუმენტური ფილმი „ვაფა-ფშაველას სახლ-მუზეუმი“. 15.05 — ქართული სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „სამეგრელოს ჩანახატები“. 15.25 — მასწავლებლის საათი. დაწყებითი განათლება. 15.55 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „წეროს ძახილი“. 16.45 — შვეიცარიელთა ფრანგული ენა. 17.15 — სატელევიზიო მუსიკალური ფილმი „ევგენი მრავინსკი“. 18.10 — „ჯადოსნური ეკრანი“. 18.35 — მოსწავლეთათვის „ჩემი მამულო!“. 19.15 — გარდაქმნის წახნაგები. ხაშურის რაიონის სოფლის მეურნეობის პერსპექტივები. 20.00 — მოამბე. 20.35 — საბჭოთა არმიის შექმნის 70 წლისთავისათვის. რ. კუაულდავა. 20.50 — სპორტული პროგრამა. 21.35 — პოეზია. მ. ჩხეტიანი. 21.55 — საქართველოს სანაოსნო — ციფერ გზებზე. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 „გარდაქმნის პროგრეტორი“. 22.50 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. სათხილამური სპორტი. 23.15 — ჯაზ-ფესტივალი პოლონეთში.

მეორე პროგრამა. 17.25 — სატელევიზიო ფილმ-სპექტაკლი „ქარიმხლის წინ“. 19.15 — მოსწავლეთათვის. ფიზიკა. 20.00 — მოამბე. 20.35 — მხატვრული ფილმი „ხუთი სალამო“.

შაბათი, 20 თებერვალი

პირველი პროგრამა. 7.30 — 120 წუთი“. 9.40 — დოკუმენტური ფილმი. 10.00 — „დღეს თბილისის კინოთეატრების ეკრანებზე.“ 10.10 — შვეიცარიელთა ენა. 10.40 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი „ჯოჯოხეთის კარიბჭესთან“. 11.10 — შვეიცარიელთა რუსული ენა. 11.40 — მულტიპლიკაციური ფილმი „კონტაქტი და კოფლიქტი“. 11.50 — პოეზიის ხუთი წუთი. 11.55 — გიგვეკეთ „იაგნანას“ საოჯახო კლუბი. 12.20 — სსრ კავშირის დღეები ბულგარეთში — მარჯანიშვილის თეატრის გასტროლები. 14.10 — პოეზიის ხუთი წუთი. 14.15 — საინფორმაციო გამოშვება. 14.25 — ა. შავგრზაშვილის კამერული ნაწარმოებები. 15.00 — საბჭოთა არმიის 70 წლისთავისადმი მიძღვნილი საზეიმო სხდომის ტრანსლაცია საქართველოს სახელმწიფო ფილარმონიის საკონცერტო დარბაზიდან. 17.00 — „ლეობუსი“. 17.50 — მოსწავლეთათვის. „ჩვენი სადისკუსიო კლუბი“ (ეძღვნება სკოლის რეფორმის საკითხებს). 19.00 — თანამედროვე ქართული პოეზიის საღამო მოსკოვში. 20.00 — მოამბე. 20.40 — „ეროს სამყაროში“. 21.30 — კონცერტი. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — „გარდაქმნის პროგეკტორი“. 22.50 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. ბიათლონი. ბობსლეი. თხილამურებით ტრამპლინიდან ხტომა. სლალომი.

კვირა, 21 თებერვალი

პირველი პროგრამა. 9.40 — მულტიპლიკაციური ფილმების პროგრამა. 10.00 — დღეს თბილისის კინოთეატრების ეკრანებზე. 10.10 — „დილა მშვიდობისა!“ — საკვირაო მუსიკალურ-გასართობი პროგრამა. 11.00 — „სამეურნეო მექანიზმი — სიახლენი, პრობლემები“, 11.30 — კინოფიშა. 12.00 — საკვირაო გამოფენა. 12.05 — საუბრები არქეოლოგიაზე. 12.35 — ქართული ხალხური სიმღერის გაკვეთილი. 13.05 — ქართული ენისა და ლიტერატურის ტელეკურსი. 13.35 — მულტიპლიკაციური ფილმი. 13.45 — საკვირაო გამოფენა. 13.50 — სპორტული გადაცემა. 15.00 — ვესტნიკი. 15.30 — საკვირაო გამოფენა. 15.35 — ახალგაზრდობისათვის. „სტუდენტური თვითმფქმედება“. 16.55 — „ფილმი და რეჟისორი“. სერგი ეიზენშტეინი. (დაბადების 90 წლისთავის გამო). 18.05 — საბჭოთა არმიის 70 წლისთავისათვის. „ცხოვრება კაცისა“. ვენერალი ჯანჯღავა. 19.00 — საერთაშორისო პანორამა (მ). 19.45 — ზღაპრის გუდა. 20.00 — მოამბე. 20.35 —გარდაქმნის წახნაგები. 20.55 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. სათხილამური სპორტი. სათხილამურო ეტაფეტა 4X5 კმ. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — მხატვრული პროგრამა. 0.30 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობა. ჰოკეი: სსრ კავშირისა და ჩეხოსლოვაკიის ნაკრები გუნდები.

შაბათი, 13 თებერვალი

ეროსკოვი

პირველი პროგრამა. 7.30 — „120 წუთი“. 9.35 — ფილმ-კონცერტი „ფერუზა“. 10.10 — ადამიანი. დედამიწა. სამყარო. 11.10 — ყვარიები. 11.40 — დოკუმენტური ფილმი. 12.00 — გარდაქმნა და კულტურა. 13.00 — მ. გლინკას სიმფონიური მინიატურები. 13.30 — დოკუმენტური ფილმი „ლია გული“ ციკლიდან „თანამშრახველნი“. ქირურგ ნ. ბ. ამოსოვის შესახებ. 14.00 — სოციალისტურ ქვეყნებში. ტელეეურნალი. 14.30 — „ცისარტველა“ (ბურკინა-ფასო). 15.00 — ყველასთვის და თითოეულისათვის. ეაკერობის ორგანიზაცია: გამიდღლება და ხარეეზები. 15.30 — ახალი ამბები. 15.40 — მხატვრული ფილმი „სასპასხო სელა“. 17.00 — ცხოველთა სამყაროში. 18.05 — მულტფილმები. 18.30 — პოეზიის ეუთები. 18.35 — ლ. შეიტკოს ფილმები ტელეეკრანზე. „გამოთხოვება“. I და II სერია. 20.35 — „ვაშინგტონი, 1987 წლის დეკემბერი“. 21.45 — ხალხური მელოდიები. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — გარდაქმნის პროგეკტორი. 22.50 შაბათ საღამოს. „ანშლაგი? ანშლაგი!“. 23.55 — ზამთრის XV ოლიმპიური ასპარეზობის საზეიმო გახსნა. ტრანსლაცია კალგარიდან. 1.45 — ახალი ამბები.

მეორე პროგრამა. 9.15 — პროგრამა „აზრი“. ტელეშოხილეკა „პერსპექტივა“. პოლონეთის ტელევიზიის სამეცნიერო-შემეცნებითი პროგრამა. 10.05 — სატელევიზიო თეატრალური აბონემენტი. ა. ბ. გორკი — „ზდაბიონი“. 11.00 — ჯანმრთელობა. 11.45 — ისტორიის ფურცლები. ისტორია და პატრიოტიზმის აღზრდა. 12.20 — წელიწადის დრონი. 13.20 — სკოლამდელთა ზნეობრივ-ესთეტიკური აღზრდა. ერთ წლამდე ასაკის ბავშვების აღზრდა. 13.50 — სამეცნიერო-პოპულარული ფილმი. 14.45 — აშკარა — დაუჯერებელი. 15.45 — მულტფილმი. 15.55 — ა. ხ. დარგომიჟსკის მუსიკის დღე. 17.00 — სუბტიტრებიანი მხატვრული ფილმი „მიმინო“. 18.30 — სპექტაკლი — „ქვის სტუმარი“. 20.00 — ა. ხ. დარგომიჟსკის რომანსებს მღერიან ე. ობრაზოვა და ე. ნესტერენკო. 21.00 — „ძილი ნებისა, პატარებო!“. 21.15 — რუსული ხალხური საკრავების ორკესტრის გამოსვლა. 21.40 — „რუსული ხუროთმოძღვრების ოსტატები“. „მთე კაზაკოვი“. 22.00 — „ვრემია“. 22.40 — გარდაქმნის პროგეკტორი. 22.50 — პროგრამა „აზრი“. მშობლის დღე — შაბათი. „კონტაქტი“. 17.30 — საბჭოთა არმიის შექმნის 70 წლისთავისათვის. სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „ჩაპაევი. ლეგენდა და ადამიანი“. 18.00 — მოსწავლეთათვის. „ჯადოსნური საღებავი“. 18.45 — ქართული დოკუმენტური ფილმი „ილიკო ქურჭული“. 19.10 — ახალგაზრდობისათვის. „შუენშანი“. 19.25 — წერილის დღე. 19.30 — „კინოდოკუმენტალისტის თვალით“. 20.00 — მოამბე. 20.40 — კალათბურთი სსრ კავშირის პირველობაზე. მეოთხედფინალური მატჩი. 21.30 — კონცერტი. 21.55